

ตีรับทุกคดีด้วยข้าวป่างีตาเบ!

วิไล ลี้ปตาเบ

การเปิดอภิปราย ท้าไป
ความนี้ นับว่าเป็นผลดีอย่าง
หนึ่ง ซึ่งถึงแม้ว่าฝ่ายค้านและ
ฝ่ายรัฐบาล จะยังไม่โต้แย้ง
อะไรกันก็ตาม สิ่งหนึ่งที่จะเกิด
ขึ้น เป็นผลดีสืบเนื่องมาจาก
การเปิดอภิปรายทั่วไปนี้ ก็คือ
จอมพลแปลก พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี และเลขาธิการ
เอกเผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีว่า
การกระทรวงมหาดไทย ได้ยื่น

ขึ้นในสภาว่า รัฐบาลยินดีที่จะให้มีการตั้งคณะกรรมการ
ขึ้นสอบสวนกิจการและพฤติกรรมอันใดอันสอดคล้องให้เห็นว่า
รัฐบาลได้กระทำการทุจริตใดบ้าง เพื่อให้เป็นที่เปิดเผยแก่
ประชาชนด้วยความกระจ่างแจ้งเสียที.

คณะกรรมการซึ่งจะแต่งตั้งกันขึ้นนี้ ประกอบด้วยบุคคลในวงการ
เมืองซึ่งสละส่วนร่วมกับฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านที่มีหน้าที่มากมาย
ฝ่ายหนึ่ง บุญชิต ส.ส. อุบลราชธานีซึ่งเป็นผู้ทรงเลื่อมใส "ความมาก" ฝ่าย
ราชการสำนักแทนราษฎรวันที่ ๒ กันยายนก่อนหน้า เพื่อให้อุตสาหกรรมอันหนึ่งของ
ฝ่ายค้านได้ส่งคณะกรรมการขึ้นสอบสวนการใช้จ่ายเงินงบประมาณประจำปี
นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๐ เป็นต้นมาจนถึงปี พ.ศ. ๒๔๙๐ นี้จะสอบสวนพฤติ
การของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเมืองซึ่งบริหารราชการอันมีสัดแ่ง
อยู่ในทางทุจริต และในการเมืองที่กล่าวถึงพระประเทศอยู่ทุกวันนี้ ก็ให้มี
การสอบสวนโดยกันซึ่งกันและกัน.

เรากล่าวถึงจอมพลแปลก นายกรัฐมนตรี กับพฤติการของเอกเผ่า
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอันนับว่าเกิดขึ้นในสภา ก่อนหน้าประธานสภา
และสมาชิกทั้งหลายโดยทั่วกันแล้ว ก็จะไม่พยายามขัดขวางที่จะไม่
ให้มีการตั้งคณะกรรมการร่วมกันขึ้น ประกอบด้วยหนังสือฉบับนี้ "ควน
มาก" เสนอให้มีการตั้งกรรมการคณะขึ้นโดยมีประธานสภาคนเดียวกันด้วย

จะให้การแต่งตั้งดำเนินไปโดยรวดเร็วที่สุดที่จะเร็วได้ โดยไม่มีการรีด
หรือ "เคอะถ่วง" กับประการใดเพื่อลบล้างพยานหลักฐาน หรือกระทำ
การอย่างหนึ่งอย่างใด ในอันที่หลีกเลี่ยงให้หนีไปเสียซึ่งกรณีทุจริตทั้ง
ปวง ท้ายที่สุดจะเป็นการแสดงให้เห็นความจริงของชนชั้นสูง จะให้
หนีไปจากเสียงสนทนาทั้งหลาย ไม่ว่าจะมีการโต้แย้งกันตามสมควร, การ
นำเงินหลวงมาซื้อสุราส่วนตัว หรือกรณีฉ้อฉลและคดีอื่น หรือ
กรณีอื่นส่วนจนตามให้พัวของโรงเรียนพิทยาสรรพ์ในกรุงโตเกียวแห่งเกาะ
อาทักิฮุอัน ก็จะทำให้ปรากฏกันว่ามิใช่เท็จจริงประการใดอันเสีย.

แต่เราขอสงสัยว่าการสอบสวนของคณะกรรมการซึ่งการที่จะขอให้เริ่ม
สอบสวนการใช้จ่ายเงินงบประมาณประจำปีตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๐ นั้นจะเริ่มกัน
ขึ้นแต่ก่อนไหนของปีนี้ เพราะคณะกรรมการได้เข้ามาในเดือนกันยายน
ที่ ๘ พฤศจิกายน ปีนั้นถึงขั้นเป็นรัฐบาลแล้วแต่บัดนี้ถึงช้ากว่า
ว่าถึงก็อยู่ ซึ่งก็มีการเปิดอภิปรายทั่วไปภายหลังฝ่ายค้านเช่นเดียวกันเมื่อ
วันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๐ แต่การสอบสวนก็กล่าวกันว่าเริ่มขึ้น
กันแต่ก่อนไหนของปีนี้แน่ ส.ส. มั่น บุญชิตแห่งอุบลราชธานีได้ระบุไว้หรือ
แปล่าก็ไม่ทราบ ซึ่งอันที่จริงเรากล่าวว่าควรจะเริ่มกันสอบสวนตั้งแต่คณะกรรมการ
พยานนี้เมืองมลายะประชุมกันเรียบร้อยแล้ว เพราะบทบาทของจอมพลคนนี้อีก
ผู้ถูกถามมาจากสภาอภิปรายหนึ่งได้มีหนังสือถึงนายกรัฐมนตรีฉบับนี้ แม้
ว่าคณะกรรมการจะพิจารณาเมืองคูซันซึ่งของนายรัฐมนตรีว่ากรณียกิจไปทาง
ก่อนหน้าถึงกรมเนชัน พ.ศ. ๒๔๙๐ ก็ตาม เมื่อหมดใจในความเป็นใหญ่ของ
จอมพลแปลก อันนี้เนื่องมาจากรัฐประหารก็คงจะประหลาดให้ปรากฏเป็นหลัก
ฐานอยู่ยังการนี้

การสอบสวนเหล่านี้ก็คือการค้นบัญชีอันหลัง ซึ่ง "โมมาด" เลียง โย
กาลเคยค้นบัญชีกับจอมพล ป.มาแล้วเหมือนกัน (โพ-สัปดาห์นี้กล่าวในฉบับนี้แล้ว)
แต่ครั้งนั้นเพราะเวลาที่สั้นกว่านี้มาก ความนี้จะต้องค้นบัญชีอันหลังขึ้นไป
ถึง ๑๐ ปีเศษ นับว่านานพอควรทีเดียว ถ้ามีการเมืองผู้ใหญ่มากโตมร
กองการจตุตถคดีของมาดตั้งแต่ปีนั้นจนกระทั่งบัดนี้ ก็เห็นจะเป็น "ความทุจริต
ที่ไพศาลที่สุดในเมืองไทย" เป็นแน่.

ส.ส. มั่น บุญชิตได้ตกลงในแปรสัณฐานเพื่อไร่นาของพระคฤหภูมิว่า
ผู้ที่อยู่เข้าที่จะตั้งกองสอบสวนอย่างละเอียดถี่ถ้วนได้แก่ จอมพล ป. พิบูล
สงคราม และเลขาธิการเอกเผ่า ศรียานนท์ ถ้าวันนายพลเผ่ามันรั้วตัวด้วย
สอบสวนเรื่องกรณีฉ้อฉลแล้วแต่พอมีเห็นเท่านั้นหาพอเพียงไม่ ขอให้อุตสาหกรรม
ให้ราษฎรอาจจริง เอะ หรือของของของของไปเองก็เรียกว่า ใครคือหนี้ต่อ
คดีของโรงเรียนอาทักิฮุอัน ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ใหญ่โตพินาศที่สุดของญี่ปุ่นก็คดีนี้

สำหรับเรื่องจอมพลแปลก พิบูลสงครามนั้น คงกล่าวไว้เมื่อวัน ๒๐ มิ
คม ๒๔๙๐ อันเป็นวันที่ระลึกในการพระราชทานรัฐธรรมนูญนั้น จอมพล ป.
นั้นจะกล่าวปราศรัยทางวิทยุกระจายเสียงแห่งกรุงไทย ณ สถานที่แห่งหนึ่งว่า
อย่างนั้นนักแล้วกัน...ข้าพเจ้าตระหนักแนแนในอิทธิพลที่มิใช่โบราณกาล
ที่กล่าวไว้ สมภารไม่ได้หลงงมงายติดประกับ และในทางของเดิวนั้น รัฐบาล
ไม่มีความผิดอันหนึ่ง แต่ถึงใครจะไม่ได้ความผิดก็ก็ตาม (อ่านต่อหน้า ๑๒)

ใบปาด

ตาม "วิบูลย์" ที่ "ปาด" ตัดต่อ "วิบูลย์" ตัดต่อ

▲ หัวหน้าพรรคเสรีไทยกับหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ กำลังคุยกันในห้องที่ผู้และต่างก็ไม่ได้ไปเลือกตั้งกัน... ในการนี้คือกับพรรคที่ไปเลือกตั้ง... ๆ นี.

ใบปาด

ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๕๙

วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๐๐

สรุปละเอียด

โต ส. ๖. "ละวัน หอนาง"

บทวิจารณ์การเมือง

โต "สารคดี"

ขุนวิจิตร

โต พ. แสงชัย

จดหมายการเมือง

โต "ประจักษ์"

การเมืองเรื่องชีวิต

โต คิมฟง

ชีวิต

โต เว็ รามณี

เทคนิควิรูประหาร

โต จินดา จินตนา

ข้อคิด

โต โร-เบลา

ชีวิตจากกรุง	๑๖
โต นกฟร	
เลือกตั้งเงิน	๑๘
โต สด คุมระโห	
รัฐบาลชุด "ข"	๒๐
โต อร่า คันทะ	
ในสนาม	๒๒
โต นกเจ	
จากรเบียงสกา	๒๒
โต แกร์ นิติ	
แปรสื่อนเพื่อเรนซ์	๒๓
โต บรรพต สิงห์	
๖ ขาวและดำ	๒๔
โต สรป เรืองโร	
๘ หลังกระเจง	๒๕
โต วชิร โสภ	
๑๐ เรืองหนึ่ง-หนึ่ง	๒๕
โต แสง พิศน	
๑๒ คะไ	๒๕
โต สด วา	
ออกอากาศ	๒๖
โต คานท์ กิ	
๒๘ สังคม	๒๖
โต ระ	
๑๔	
๑๕	
๑๖ ภาพสื่อการเมืองสังคม	
โต นันท, ลอ, พริ, รณ	

ชีวภาพวิจารณ์

เกี่ยวกับ "วิบูลย์" ของคุณ วิบูลย์
เขียนบรรณาธิการ น.ส.พ. ไทโรสศักดิ์ที่นั่นคือ.

จากการที่ได้อ่านหนังสือของคุณเป็นประจักษ์ทุกฉบับ... คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ...

คุณก็ได้อ่านหนังสือของคุณเป็นประจักษ์ทุกฉบับ... คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ...

คุณก็ได้อ่านหนังสือของคุณเป็นประจักษ์ทุกฉบับ... คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ...

คุณก็ได้อ่านหนังสือของคุณเป็นประจักษ์ทุกฉบับ... คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ...

คุณก็ได้อ่านหนังสือของคุณเป็นประจักษ์ทุกฉบับ... คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ...

คุณก็ได้อ่านหนังสือของคุณเป็นประจักษ์ทุกฉบับ... คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ...

คุณก็ได้อ่านหนังสือของคุณเป็นประจักษ์ทุกฉบับ... คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ...

คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ... คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ...

คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ... คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ...

คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ... คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ...

คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ... คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ...

คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ... คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ...

คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ... คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ...

คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ... คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ...

คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ... คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ...

คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ... คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ...

คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ... คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ...

คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ... คุณก็มีอะไรเรื่องราวกว่าๆ...

4

ถามว่า ไม่มีความจำเป็นที่จะประกาศว่าออกแล้วก็ไม่ได้ออก(ในกรณีนี้ นายพล เจ้า กล่าวแล้ว) เป็นเพราะมติของพรรคไม่ให้ออก คนจึงไม่ลาออก) รวมจวมว่ากรณีปราบครั้งนี้ พรรคฝ่ายค้านทำสถิติไว้เหนือรัฐบาลหลวงธรรมาภิบาล สวัสดิ์หลายอย่าง แม้ข้อแตกต่างกับบ้าง ก็ตรงที่เมื่อฝ่ายค้านเปิดอภิปราย รัฐบาลหลวงธรรมาภิบาล สวัสดิ์ไม่หนี รอดินแดนขบถก็อยู่ใกล้หลวงธรรมาภิบาล สวัสดิ์หนีไปอยู่ย่องงคง แทบไม่ทันความแตกต่างอยู่ตรงที่ความ (หน้า) หมาแน่นขึงกว่าคนธรรมดาเอง ▲

V. 2.

ชีวิตของเขา

“เมอรเตกา”

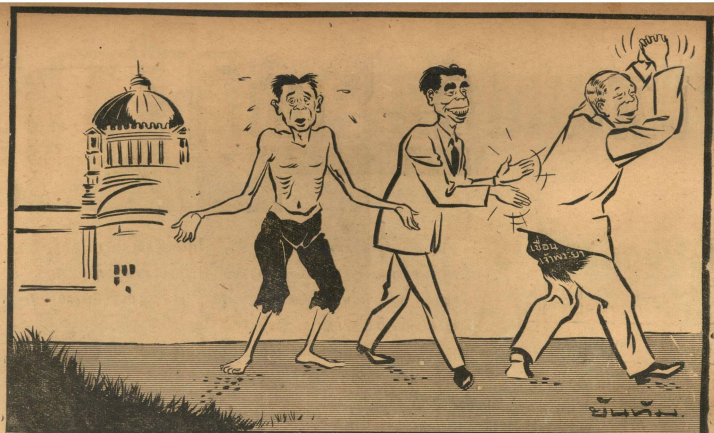
เที่ยงคืนวันที่ ๑๑ สิงหาคม ศกนี้...

กลางคืนที่มืดมัวท่ามกลาง พายุพัดแรงเย็นกรีดกร้าว เสียงนกร้องที่หวู่หวู่ก่อกลางเปรี๊ยะ นกหวลของสองพี่น้อง วิญญาณที่กระสับกระสอยรบกวน ทั้งใดมันแสงไฟ ในสนามกีฬาขนาดยักษ์ก่อกกลางเมื่อที่สว่างจากไฟหลวงที่ลดน้อย...

ธง “ยูเนียนแฉ็ค” แห่งสหราชอาณาจักรกวัดแกว่ง ค่อย ๆ ลอยลงจากยอดเสาที่ห่อหุ้มด้วยธงสี ๆ ท่ามกลางความเรียงขบวนคนนับแสนๆ แล้วแสงไฟก็ดับลงพร้อมๆ กัน พร้อมกับเสียงหัวเราะอย่างปริศนาไปทั่วทั้งสนามกีฬา ฟังเสียงกึกก้อง เมืองของแอมสแตร์ดัมที่เคยปลิวระลอกหนึ่งบนยอดเสา ประกายไฟสว่างและระลอกๆ ของชาวสหพันธ์รัฐมลายูเป็นครั้งแรก หลังจากที่ถูกขับออกจากเมืองอันมั่งคั่งร่ำรวย นับเป็นอาณานิคมแห่งที่ ๑๐ ที่อังกฤษโยนมาขายให้สภาพให้โลกใบนี้ นับเป็นแหล่งสงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมา.

นี่คือ นาวิกโยธินของ “ประเทศสหพันธ์รัฐมลายู”.

สหพันธ์รัฐมลายูนับแต่นั้นมา

“เสร็จแล้วก็เหี่ยวแห้งเหี่ยวโทรมเลย!”

นี่เป็นคนที่... จะเป็นสหพันธ์รัฐที่มีระบอบการปกครองประชาธิปไตย แบบ “นักนิยมของเก่า” เจริญรุดหน้าสหราชอาณาจักรไทย โดยมีรัฐสภาที่แข็งแกร่งโดยปวงชน มีนักวิจัยที่เก่งทั้งไทยและชาวต่างชาติ การให้เหตุผลให้ไทยอยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญ เพราะไทยๆ ก็มีมาอย่างนานเป็นเวลาร้อยกว่าปีแล้วไม่รู้อะไรไปไว้ที่ไหน คนเราจะยึดถือไปเสียว่า “เครื่องประดับการปกครอง” ของเขามันเคยเห็นกัน อยู่ๆ จะยกออกไปเสียทันทีที่ไหน ก็รู้ดีว่าถ้าวางอะไรลงไปยังไม่พิกัด ความมั่งคั่งร่ำรวยของประชาชนท่านเองที่ว่า “ท่านมาจากระบอบสังคมนิยม” ก็ยังมิใช่ยุคสมัยของชาวเลิกลาหลายแห่ง เมื่อคิดไว้อย่างนั้น ชาวขี้ปากมดก็ตั้งคำถามให้เขื่อน “นักวิจัยแห่งนักวิจัยทั้งเกาะ” อันมากด้วย สิ่งถูกสุขุมเขื่อนนั้น ถ้าคิดเสียว่าเป็นทั้งความความ นับถือของประชาชนแต่ละรัฐ ก็ต้องยกย่องปกครองกันไปตามชนบทประเพณีเฉพาะถิ่นภายใต้ความทุกข์ทรมานนับพันปีมานี้ ก็เห็นว่ามีผู้มีฐานะอะไร.

แต่ปัญหาสำคัญ ของสหพันธ์รัฐ

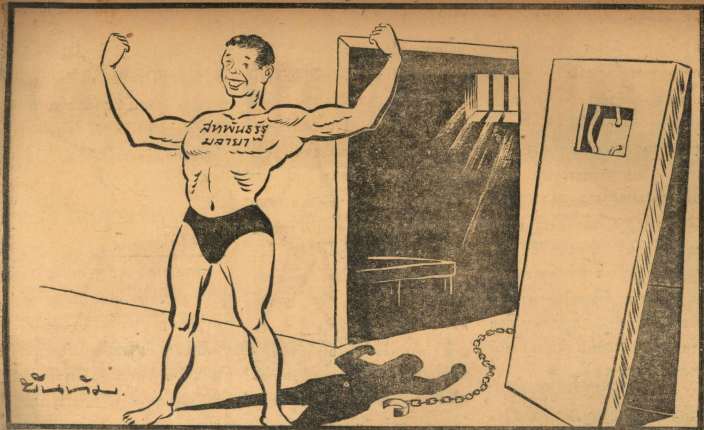
มลายู ที่คนอุบถคลุ่ลลานั้น นายกรัฐมนตรีต้องนอน สองมือไขว่กอดหน้าผากอยู่ในเวลานี้ก็คิด นับวันชนเผ่ามลายูอันแท้จริงในฐานะเจ้าของถิ่น ดูเหมือนจะคล้อยลงไปกับทุกวันนี้ คงเหลือแต่เพียง หิ้งในศาลาของจำนวนประชากรเท่านั้นเอง สองโหลหมื่นนี้ปรากฏว่ากลายเป็นคนจีนขึ้นแซกหลังการอพยพกันมาแต่เมื่อไหร่ ก็ไม่ทันสังเกต กว่าจะได้ปกครองตนเองและไหวตัวทัน ก็เข้ามามีคนมาทำหน้าตาเป็นคนมลายูร่วมเต็มเมืองไปเสียแล้ว.

ความจริงปัญหา เรื่องคนต่างก๊วตสองเผ่าพันธุ์ที่มีอยู่มีลักษณะแตกต่างกัน ถ้าหากเราสามารถประคองกันไว้ด้วยกัน และเลิกคิดวิสัยทางการเมืองแซกของชาวอนาร ชาวจีนมากมาย เมืองนี้มันจะแตกได้.

แต่แล้ว... เขาได้เป็นเช่นนั้นไม่ เพราะเมื่อเกิดแต่แล้วนี้เอง คนอยู่ยงคลุ่ลลลนั้น เกิดความไม่สู้ใจ “เหลือทน” ขึ้นมา ถึงกับไปออกกลางอากาศที่ประชุมพรรค “อัมโน” ของเขาทำงานว่า “ทำอย่างนี้จนมาไม่มั่ง...” และจะไม่ยอมให้มีรัฐมนตรีประเภทยุค

ฉันทะ... คำสั่งก็ยาว พุกคำขาดเสกได้ ไทยให้เหตุผลว่า เท่าที่ปราบกบฏกบฏนั้น ชัยชนะการ “เสียโฉมและสูญเสีย” ของจักรวรรดิ “วิชัยมนะ” ข้ามทะเลมา คำนวณในจินตคณิตก็จนถึงในประเทศของคนอื่น และภายใต้ชีวิตของการก่อร่างขึ้นใหม่. คนสำคัญๆ ของชาวจีนในวงการการค้า การเมือง และเศรษฐกิจที่ซัดกระหน่ำที่ “รักคนจีน ชูชาวจีน” ขึ้นมา ทิ้งทิ้งไว้ประปรายเงินก้อน ราวพายุพัดพัดพาฮ้างของชาวมลายู และท่ามท่ากันจากแผ่นดินของชาวมลายูเอง.

นั่นเป็นชัยยุทธหนึ่ง ซึ่งคนอยู่ยงคลุ่ลลนั้นพยายามหาทางยับยั้งไว้ ด้วยการปลุกปล้ำความรู้สึกของคนเดียวกันนี้ ระบอบชนเผ่าแต่ละฝ่าย และแม้ใช้ความมั่งคั่งในเรื่องเผ่าพันธุ์ให้หมดไป ด้วยการศึกษาที่สำคัญๆ เมื่อคนให้ท่ามาหากินมีความสุขอยู่ในมลายู ก็ควรจะทำด้วยใจความมลายู ซึ่งตรงกันข้ามแล้วแต่ที่ได้ความสุขแล้ว มีแต่ใจความจงรักภักดีไม่ได้ ก็เห็นจะต้องจัดการเลือกใส่ใส่ลงลงของเพ ให้ไปเป็นผู้ครอบครองในจินตคณิตที่ เกาะใต้พม่าในขณะนี้.

ภาพที่ ๑๒๗ ปี !

ปัญหาที่สอง ที่เฉพาะหน้าเป็น
ฉาวโฉ่จน ขำไม่ได้ เพราะเข้าไปหรือ
ทำใจเกิดเล็ด บัดถึงของทานกตองค์
ที่พระไม่ไว้รังคธกกลางเหมือนบัลลังก์
ของท้าวจอมพลป. พิบูลสงคราม เป็น
แม่ ปู่หลานนักก็ คือ ขบวนการพรรค
คอมมิวนิสต์ภายใน ที่ยังดำเนินการต่อ
ต้านการครอบครอง แขนงเมืองของ
องค์อยู่ในป่าตามลำพัง กว้างจำนวน
พลพรรคเพียงไม่กี่ร้อยคน ขบวนการ
ทยอยมือเท้าแตะ ที่องค์อยู่ใครระดม
พลจากถกถกพองคน ทั้งองค์เสรี
นิวัติกลับ และที่ปรึกษาไว้ มาช่วยกัน
ปราบกบฏกำลังจะมีขึ้น ๆ ทั้งระบิกัน
จนแทบจะไม่รู้เขาเหลือหลอ แต่ก็ไม่
สามารถพิชิตใจได้สำเร็จ

และท่านตนกู ก็ไม่สามารถจะ
ปรองดองให้สำเร็จเหมือนกัน เพราะ
“โมอระเคกา” ของท่านตนกูนั้น ท่าน
ไปคนละรูปและยังมองจำเป่งเหมือน
แสนขนาน จินเป่ง หัวหน้พรรคคอม
มิวนิสต์ที่มกลูกทั้งการมอระเคกา แขน
งปกครองแบบโคกฮิสระ ไม่ฟังถูก
ลากเข้าไปอยู่ในอีกของ “สหราชอาณาจักร
อังกอร์” และบริเวณเขมร
ธิเบตด้วยเหมือนกัน

แต่ท่านตนกูก็ปรารถนา เมธ
เลกาแบบคาบคูลูกจากคอก เนื่อสีรภาพ
แต่เพียงในครัวเรือน แขนงเมธเนอ
ญ่า รักษาความปลอดภัยร่วมกันถึง
กฤษฎี ทั้งที่ต่างกันคนละมุมโลกการ
ป้องกันตัวภายนอก ต้องฝากศารทรม
กันถึงกฤษฎี แต่ “รัฐบาลของพระ
นางเจ้า” ระบุเข้ามา ส่วนการเคาระ
กักร ท่านตนกูก็ยังเลื่อมใสแบบเสรีแท้
มีใครเขาสาวไล่สาวเอา ให้เสรีภาพ
ในการทำมาหากิน เขาทำถักและสีก
มีอยู่ของและแต่ละบุคคล ระลดวเขา
เอง

แม้ว่าแผนการ “เผด็จศึก”
ขบวนการเมธเลกาได้ขึ้น มีองค์ไม่
เห็นทุกหมายปลาทาง แม้ทำรังลึก
แต่กฏอัยการที่มันได้โคกสาคับแบบ
“ตัดไม้ข่มนาม” ไว้ทุกที่แทนหนังสือ
พิมพ์เมื่อวันพุธที่ ๒๔ สิงหาคมว่า

“รัฐบาลจะยื่นเงื่อนไข ให้พรรค
คอมมิวนิสต์ของจ่านานชัย มีอิสระจะ
ดำเนินการปราบปรามของฝ่ายอักษิตให้
หมดสิ้นไปโดยเร็ว” แต่ท่านตนกูก็
โดยอภัยให้จ่านานชัยไปว่า “ปราบ
ปรามโดยอักษิตกัน” เป็นข้อไร

แม้ว่าที่แล้ว ๆ มาท่านก็ว่า “ปราบปราม
โดยอักษิต” ทุกที่ หรือว่าจะใช้แผน
“เนอเป” ขึ้นสุดท้ายคืบแนบมาอย่าให้
เห็นไปโดย คนอุบิคุดอที่มันได้ขึ้น
ยันต์ไปด้วยว่า

“หัวเด็ดต้นขาด ก็จะไม่รับรอง
พรรคคอมมิวนิสต์ว่าเป็นพรรคการเมือง
ที่ชอบด้วยกฎหมาย มิฉะนั้นอาจจะมา
วางแผนลอบรับขาดเสียก็ได้”

ถ้าแถลงวรรคสุดท้ายของตนกู
อัยการที่มัน ฟังก็ให้ความเป็นสอง
และสั่งให้จับคนโดย เพราะการ
ทรมานความเขว้า พรรคมีในของคน
กองไม่สู้จะโคกความสนับสนุนอย่าง
แท้จริงจากประชาชนนัก พอพรรค
คอมมิวนิสต์ก็ได้รับการรับรอง ซอยด้วย
กฎหมาย กันที่ระพาคันสนับสนุนพรรค
นี้โดยอักษิตไม่คอง ชัก ๆ ชวน ๆ ว่า
พวกข้าพเจ้าคือพวก “โคกโลวชน”
อ่านหน้าบ้าน ข้อหนึ่งสั่งฝ่ายค้านอ่าน
ถกบ้าน ซึ่งอาจเป็นเหตุให้พรรคคอม
มิวนิสต์ก็ยึดแนวอักษิต ลมวิญญาด
พรรคมิโนลงเสียด้วย ๆ

หรืออีกนัยหนึ่ง อาจจะหมายความว่า
ไปอีกทางหนึ่งก็ได้ว่า “พรรคใหม่มีอุดม

คติแทนการกักรพรรคอรวา และขึ้น
ตั้งขึ้นมาเกือยไม่ได้ เราจะไม่ออก
กฎหมายให้มันตั้งขึ้นมาได้ ใครจะมาทำ
ไมเรา”

ฟังดูแล้ว สักว่าอาจจะเป็น
ประชาธิปไตยแบบเสรีกันดีควรอยู่
ระบอบไรก็ตามที่ ถิ่นแสดงอัน
นี้ ย่อมทำให้พรรคกษัตริย์ระบอบใน
กลุ่มนี้ โคกหลาย ชนชนขึ้นกันมาก
มาย แต่ที่ บุคคลขึ้นนั้นอาจจะสเตร
เลียเช่นนายวีระวัฑ จั ศรีชัย ว.ม.ก.
ทำระบอบ ถึงกับออกหนังสือว่าเมื่อ
ลงเทียบวรรคนี้เมืองกลาบัมเปรี๊ยะ

“ถ้ามีการเข้ามาสมัครเข้ามาจน
เป็นสมาชิกก็ โคกไม่ว่า ก็ระบอบก็
กบฏกันทั้งสองฝ่าย”

และ “สองฝ่าย” นั้น หาได้กัน
ความไปถึงสมาชิกอื่น ๆ ที่อยู่ใกล้ก็จง
ไม่ นายศรีชัยกับชนเป็นเป็นเป็น
เฉพาะว่า “เฉพาะอศสโคกเลียมมีมา
อยู่เท่านั้นเอง” ซึ่งฟังแล้วก็ไม่ฟัง
ว่า มันเกี่ยวข้องผูกพันกันตรงนั้น
เพราะเมื่อคอมมิวนิสต์ ะบุกฮิสเตร
เลีย มันก็ไม่ได้เพื่พรรคกษัตริย์มาโดย
และเมื่อคอมมิวนิสต์ ะบุกฮิสเตร
เลีย มันก็ไม่ได้เพื่พรรคกษัตริย์มาโดย
นาระบือโคกไปมาก ๆ กันก็ด้วยความ
วิกลกวลเถลิดลี้

พร้อม ๆ กันหนึ่ง พลันข่าวไป
ตาม นายชินวราในก นายกรัฐมนตรี
ชิลอง แก่ก็คอยตามประสาคนก็คิด
หัวว่า

“ไม่ไปจับตัวใครเป็นฝ่ายเป็นฝ่าย
อย่างตามมานั้นแหละ”

แต่เมื่อระบือเกี่ยวกับ สาส์น
ไมตรีของเมษาชุง ประธานสหภาพ
รัฐประชาชนจีน ก็ส่งมาถึงท่านตนกู
แสดงความชื่นชมยินดีก็จึงรับรองฐานะ
รัฐบาลของท่านตนกูด้วย แต่ ในตอน
เท่านั้น

สหภาพเมษาชุงก็ทิ้งท้ายมาไว้
มิใช่อย่าง

“หัวว่า สัมพันธ์ภาพฉันมิตรจะ

บทวิจารณ์การเคปอง

ภายในประเทศ

กระทันหันใจ:

กระทันหันของ ส.ส. ที่ได้ถามรัฐบาล
เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม มีดังนี้

สนใจคือ กระทันหันของ ส.ส. แห่งจังหวัดสุพรรณบุรี พรี มุนนาค พรรคสหภูมิ
ในเรื่องการจ่ายเงินให้คณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งรัฐบาลได้ตอบอย่างกำกวม
ทุกวันนี้ว่า "จ่ายไปโดยถูกต้องตามกฎหมายเช่นเคยกับที่จ่ายเงินค่าจ้างให้
แก่ผู้จ้างงานให้ราชการอื่นๆ และเงินจ้างประมาณแสนกัน" ถ้าจะว่าไป
แล้วก็เป็นคำบอกที่ประชาชนพลเมืองทราบกันอยู่ก่อนแล้ว แต่ไม่มีหลักฐาน
แน่นอน คุณพิทักษ์การให้รัฐบาลกล่าวออกมาอย่าง
โจ่งแจ้งก็เป็นการสมควรก็ เพื่อชนกสิกรไว้ประวัติดัง
คำกล่าวของชาติว่า รัฐบาลพรรคมนักคิดด้านเงินของ
ชาติมาแจกจ่ายพลพรรคของตน โดยมีข้อด้วยทำ
นองคลองธรรมของรัฐบาลก็ ก็แม้ว่าไม่มีกฎหมาย
เพราะจำนวนเงินที่ ๕ ล้านเศษนี้ตามสาขาโรงเรียน
ก็ให้หลายหลัก แสดงให้เห็นว่าพรรคพวกนักคิดด้าน
ประโยชน์พรรคพวกของนักคิดกว่าประโยชน์ของชาติ
บ้านเมือง.

อีกกระทันหันเป็นของ ส.ส.นครราชสีมา อาวีย์
ตันติเวชกุล พรรคสหภูมิ ถามถึงเรื่อง รถไฟ ที่แจก
สมาชิกพรรคมนักคิดฯ ซึ่งรัฐบาลโดยจอมพลถนอมถนอม
รมณชาติได้ตอบว่า รัฐบาลให้รถไฟแก่ ส.ส. (พรรค
มนักคิดฯ) ไปนั่ง ก็คือให้เขาไปใช้ในการต่อต้าน คอมมิวนิสต์ ซึ่งก็ถูกต้อง
กับเจตนารมณ์ที่สหรัฐอเมริกาให้การช่วยเหลือแก่เรา ดังนั้นประโยชน์ชนชั้น
คือการช่วยเหลือของอเมริกาที่ถนอม แต่สลับว่า เป็นความจริงใจของอเมริกาที่
จะให้รัฐบาลแจกจ่ายรถคนโดยสาร พรรคมนักคิดฯจึงพอใจหรือไม่ ประชาชนจึง
อยากทราบความจริงในเรื่องนี้ ขอให้ว่าเป็นสีเขียวตาม สถานเอกอัครราชทูต
อเมริกัน เพื่อให้ความแจ่มกระจ่างในเรื่องนี้แก่มหาชน และเพื่อสะดวกแก่นัก
งานแปลที่ไม่ต้องใช้เวลาแปลเรื่องนี้ เราจึงได้เขียนเป็นภาษาอังกฤษมาด้วยที่
เดี๋ยว ถ้าหากว่าคำแปลของเรานี้แปลคลาดเคลื่อน ก็ขอความอนุเคราะห์นัก
งานแปลแก้ไขโดยคำคำความให้อุทิศต่อทั้งประชาชนและคุณคม.

When an interpellation was made by Nai Ari Tantiwekul the
spokesman of Sahabhum party on Aug. 22 regarding the jeeps given by
a Foreign power were distributed to
members of Serimangangkla party,
Marshal of the RAF Pune Ronaphakas
replied on behalf of the government

confirming that the jeeps were given to those members of Manangskla party
for resisting the communists in compliance with the wishes of the U.S.A.
government. The public would like to know whether it is the fact that the
American government's intention is such as that, and not to others than the
members of the Government party. It would be a great boon to the Thai people
if the American Embassy would be kind enough to enlighten an ignorant
community.

ถ้าเราได้รับข้อความจากสถานเอกอัครราชทูตอเมริกันเมื่อใด เราจะให้
เสนอให้ผู้อ่านทราบต่อไป.

รัฐบาลกลับคิดเป็นไทย:

เราได้อ่านหนังสือพิมพ์หลายฉบับเสนอ

ข่าวเหมือนกันว่า ศิลปินไทยที่กลับจาก

จีนกลับมาเมื่อเข้ามาถึง ยองกง ได้ถูกเจ้าหน้าที่
ที่เกาะนั้นห้ามการแล่นลง ทว่าเราได้ข่าวจาก
รัฐบาลไทย ไม่ให้แล่นลง จึงต้องลัดไปย่นฝั่งจีน
โดยเรือที่ลัดไป.

เราสงสัยความในข้อนี้ว่า จะมีความจริง
เพียงใด เพราะรัฐบาลที่ทั่วโลกนี้ ไม่มีใครที่
แสดงการทรยศให้ช่วยแต่เช่นชาติอื่นๆ ดังที่คา
ฉีฟและการเคปองลัดประเทศ และถ้าข้อความนี้ไม่
เป็นความจริง ก็เป็นหน้าที่ของกระทรวงการต่างประเทศ
ที่ต้องออกแถลงการให้มหาชนทราบ หรือมิฉะนั้น
เป็นหน้าที่ของ ส.ส. อัครราชทูตรัฐบาลว่า เรื่องนี้
ความจริงเพียงใด และให้ข้อเท็จจริงลัดของทาง
ปราชญ์นั้นจริงหรือไม่ เพราะ ส.ส. เป็นผู้แทนของ

ประชาชนชาวไทย เมื่อปรากฏว่าคนไทยไปมากมาหานอกประเทศ เขาก็
ปฏิบัติผิดกฎประเพณีการใดก็ตาม ก็ควรจะกล่าวฟ้องร้องถึงไทยกันเมื่อเขากลับ
มาถึงบ้านเกิดเมืองนอนแล้ว แต่ครั้นเราไปก็เขาอยู่ต่างประเทศเป็นหน้าที่ของ
แทนรัฐบาลก็ถูก-ก่งสด จะต้องให้ความช่วยเหลือและช่วยเหลือเขาทุกวิถีทาง
เมื่อเขากลับมาถึง ไทยแล้ว ไม่ใช่ไปชักชวนให้มาปรามคดียาเสพติดของเขามาแล้ว
ที่ปรากฏอยู่ในหน้าหนังสือพิมพ์ ถ้าหากว่า รัฐบาลจีน ไม่ให้ช่วยเหลือก็จริงเราได้
เขาคืนมาเมืองไทยไปแล้ว คนไทย ๔๐ คนน่าจะตกค้างอยู่ที่ประเทศจีน
ต่อไปอย่างไม่มีกำหนดครั้นใด ซึ่งก็คงเป็นข้อพิจารณาของรัฐบาลจีนที่จะ
ยอมให้ลัดและแล่นลงเช่นชาติอื่นๆให้เป็นการรักการรักกัน อยุ่ที่ทางประ
เทศ.

เรื่องเช่นนี้เป็นงานละเอียด และรัฐบาลที่นั่นน่าจะรู้เช่นคนไทย ก็คงได้มีการ
ถามกันในการเข้าแบบทุกที แต่ข้อเท็จจริงไม่มีใคร
ทำอะไรอะไร ปกติให้เรือเช่นนี้ไปไม่เหมือนกับ
เป็นพวกนี้ไปก็ถูกจับหรือหาข้อหาผิดโทษ ซึ่งความ
จริงลัดเป็นพวกนี้ไปก็ข้อเสียให้ประเทศไทยเสีย
ด้วย.

(อ่านต่อหน้า ๓๔)

โดย....."ตราทิน"

๗. แสงเขียน
เขียน

บุคลิกวิทยา

นวนิยายการเมืองเรื่องน่าอ่าน

ขนาดยาวพอเหมาะพอควร

มือของเขาที่กุมมือติดกันนั้นคิดกันไปเป็น เมื่อปิดมือติดกันขึ้นมือของเขาที่กดลงบนโกป็น จมมันระเบิดขึ้นนัดหนึ่งและผ่านไหล่ติดกันทะลุเสื้อไปถูกศีรษะของเขา

ก่อนอาสานของอาชญากรนิยายสิบสามอันที่เยี่ยม

๑๙๙.

รตนต์ของวิคต์แลนด์

ปรากฏในหมู่ที่หน้าธนาคาร ของวันชัย วิคต์ตอบให้ทิพย์กับวิคต์ถามถึงรอยอยู่ในรตนต์ว่าคืออะไรเขาเข้าไปในธนาคารและกำลังออกมาด้วยสีหน้าอันเบิกบาน.

“ผมรู้แล้วละว่า แม่ส่งศักดิ์นั้นอยู่ที่ไหน” วิคต์บอกขณะที่พาเธอออกจากหน้าธนาคาร เลี้ยววกกลับไปทางที่จะติดไปบางกระบี่ “เลขที่ ๑๒/๑๔ ซอยสามมิตร”

“แกมีสามหรือเปล่า” ทิพย์ถาม.

“ไม่มี” เขากล่าว “ว่าแกเป็นสาวที่หนัก”

รตนต์ของวิคต์ แล่นตะปองมาตามถนนเหลนจิตต์ เมื่อเขาใส่ถนนสายปากน้ำสักครู่เดียว ก็เลี้ยวเข้าซอยสามมิตร วิคต์ห่อความเร่งลงจนเกือบเป็นคลื่น มองหาหมายเลขบ้านตามที่ได้บันทึกบอกเล่าที่สมุดมาหยุดลง หน้าบ้านสี่ชั้นสูงหลังหนึ่งปลูกอยู่ระหว่งต้นไม้ใหญ่ร่มรื่น.

“บ้านนี้แหละ” วิคต์บอกพลางมองสำรวจบ้านหลังนั้นทุกคนมองตามประคณห์ที่ทางคุกบ้านปัสตริก.

“เข้าไปตากอากาศไม่ใช่หรือคะ” วลีถามวิคต์.

“ใคร ๆ รู้กันเช่นนั้น แต่ผมอยากจะเข้าไปสำรวจอะไรในบ้านสักทีหนอ” วิคต์ตอบตกลงจับมือที่วันชัย “คุณทิพย์มีลูกถูกใจบ้างไหม บางทีเราจะต้องใช้”

ทิพย์ว่าพวกพวงกุญแจชนิดต่าง ๆ ออกมาซุ่ม ๆ “เป็นนักสืบมันต้องมีครบทุกชนิด” เขากล่าว.

“มา, จมเราไปด้วยกันทั้งสามคนเลย”

ทั้งสามคนลงจากรถ เมื่อแรกที่เขาจะต้องทำคือเปิดประตูด้วยกุญแจปอสของทิพย์ อาศัยที่เป็นบ้านตึกอยู่ติดเคียวปลายซอยนั้น จึงไม่มีใครสนใจคนทั้งสาม เมื่อเข้ามาถึงประตูบ้านนั้นแล้วจึงแลเห็นสามคนนั่งลงอยู่ชั่วขณะ ที่สุดวิคต์ก็ตัดสินใจยกหน้าไปแก้ที่พวงกุญแจนั้นหากุญแจจากพวงของเขาใช้ประตูบ้าน ไม่นานนักประตูนั้นก็เปิดออกโดยความสามารถของพวงกุญแจที่ติด ทั้งสามก้าวเข้าไปในห้องอันมืดสลัว ยืนเงยเงยให้สายตาชินกับความมืดชั่วขณะจึงต่างมองไปรอบ ๆ ห้อง แลดูมุมห้องนั้นเองทุกคนก็สอัสโยน เมื่อพบสายตาของหญิงสาวกลางคน ๆ หนึ่งกำลังซุกตัวกับกำแพงตรงมายังคนทั้งสามด้วยสีหน้าอันรบกวนเรียนและทึ่ง.

“ต้องการอะไรไม่ทราบ” แถกถามเขา ๆ.

วิคต์หันไปทางวลีถามและทิพย์ “มีอย่างไรคุณสององค์” เขาพูดของของคุณชายและคุณวันชัย ที่บอกกับใคร ๆ ว่าไปตากอากาศ คุณวลีถามจะจำได้ว่า เธอเห็นนั้นไปอ้างความที่เราที่สามถึงกว่าเป็นมารดาของลูกสาว ขอโทษคุณสององค์ที่เข้ามาในบ้านอย่างผิดปรกติเช่นนี้” วิคต์พูดอย่างอึดอัด “ผมขอ

แนะนำ นี่คุณทิพย์ออกดีตำรวจสันติบาล ขณะนี้ทำหน้าที่เป็นนักสืบให้แกทบวงของคุณวันชัย นี่คุณวลีถามเล่าเหตุการณ์ทั้งหมด ตัวผมเป็นคนสร้างตัวจักดีแล้ว” หญิงวัยกลางคน ไม่ได้กล่าวถ้อยคำอะไรออกมาได้แต่มองเหมือนเขาขำขัน.

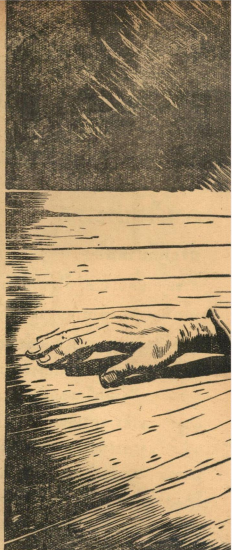
“คุณคงคิดว่าเราถามตัวคุณไม่พบอะไรใหม่ ผมบอกตามว่ากระทำการเช่นเพื่ออะไรไม่ทราบ”

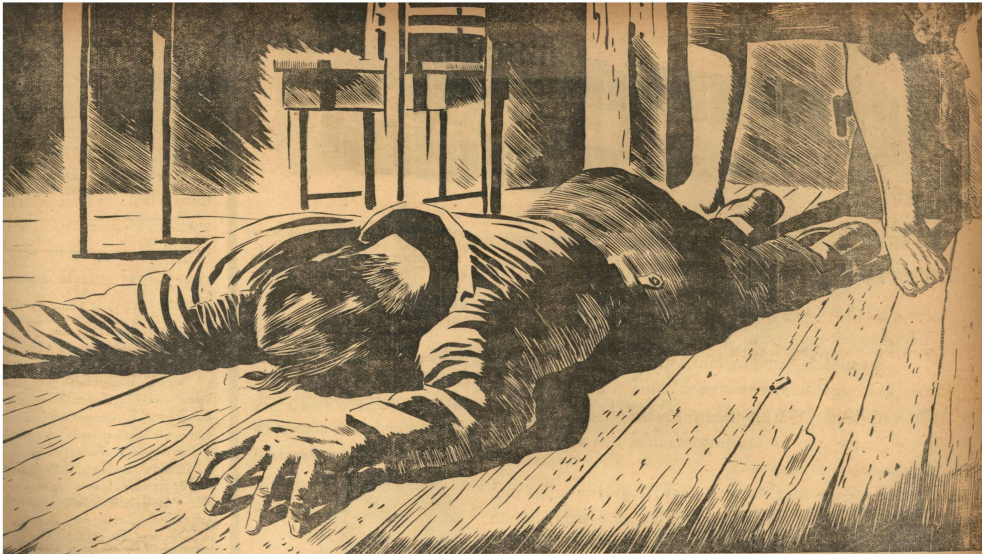
“ทำไมดิฉันจะต้องตอบคำถามของคุณด้วย”

“เพื่อเป็นการคลี่คลายคดีที่คุณวันชัยเป็นเจ้าเลข คุณไม่ไปตากอากาศ และตั้งตัวอยู่ในห้องแต่ถ้าฟังต้องมีคำถามมา”

“ดิฉันไม่ต้องการให้ใครมาติดต้องจึงต้องทำอย่างนี้” ดิฉันเป็นมุนษย์” หล่อกกระแทกเสียงเมื่อกล่าวคำสุดท้าย.

“ผมทราบว่า คุณเป็นผู้เอาใจใส่เข้าทำงานในธนาคาร ตามคำชี้

เมื่อเห็นศพก็ ใจ
วีนกับตะโกนลงมายังถ้ำ
“รับศพกัน
ตรงไปรับร่างกันที

ภาพประกอบโดยมือ 'แทน'

จะรู้คุณวันชัย และคุณเป็นคู่ กังเงิน
ก็บอกให้เธอ คุณรู้ว่าถึงกันก็โกรธมา
จากไหน เพราะฉนั้นการต้องเล่าประ
วัติให้คุณฟัง หรือหรือไม่”

“อู” หลอนตอบ.

“ทำไมคุณจึงไปอ้างคำว่า เป็น
มารดาของลูกมาต่อผม?”

“เพื่อป้องกันคุณวันชัย ระวังหัก
หลัง” สว่างก็คอยเตือนจนเครียดมา
ตอนนั้นไว้อย่างนั้นแล้ว.

“คุณรู้ได้อย่างไรว่าเขาจะถูกหัก
หลัง?”

“ู้ เพราะว่ามันมีคนเข้าไปใน
ห้องทำงานของคุณชายวันชัย บังเอิญเป็น
เวลาเกี่ยวกับที่ ไกรภพหนึ่งโยธาคุณ
วันชัยและพวกทำงานอยู่เช่น ก็ฉนั้นจึง
แยกตัววิ่งเร็ว”

“คุณคงได้ยินเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ?”

สวางค์พยักหน้ารับ.

“แล้วคุณก็ ไปหาหมอฉนั้นเป็นมารดาของลูก?”

หลอนพยักหน้ารับอีก.

“เขาเงินก็ ให้ผม และขอรับเงิน?”

สวางค์ก็เอื้อมหน้าไปทางห้องอย่างสทกท้าน และเหลือบมองตัว.

“ฉนั้นเสียค่ายเงินละ ที่นายควรไม่ลืมก็อยู่บ้าง จากการเล่าเรื่องของ
คนรับเงิน ฉนั้นจึงเอาเงินนั้นไปใช้”

“แล้วไปรับเงินล่ะ”

“คนเก็บไว้ที่เก็บเงินก็”

“เพื่ออะไร?”

“สำหรับเรลก็หลังจากได้เอาเงินไปเท่าไร แม้จะเป็นเงินก็ก็ตาม” หลอน
ตอบอย่างภาคภูมิใจ.

“เออละ ผมเข้าใจ ผมอยากทราบว่าคุณไปที่บ้านของคุณชายทำไม
ฉนั้น”

“บ้านไหนละ?”

“บ้านที่ราชบุรี บ้านที่คุณชายตามนะ?”

“เปล่าฉนั้นไม่ทราบ ฉนั้นไม่ได้ไป!” หลอนปฏิเสธเสียงหนัก.

“วัดตั้งพื้นขาว” มีพยานบอกว่าคุณไปที่นั่น”

“เขาเคยเข้าไปฉนั้นแล้วละ?”

“ไม่ใช่อย่างนั้น พยานในที่นี้ ไม่ใช่คนแต่เป็นรอยลายมือ” วัดตั้ง
หน้าสวางค์ซึ่งมี “ลายมือของคุณคนมีอยู่ในบ้านนั้นตัวเราเขาที่สูงนั่น”

“รอยลายมือของคุณ?” สวางค์เลิกตัว

“แน่นอน คุณวันชัยเป็นคู่กับโยบ
ก็ฉนั้นเรื่องลายมือของคุณไปเปลี่ยนแล้ว
คุณสวางค์”

“เฮ... เขา... เขา... ใช้อย่างไร
ว่าเป็นลายมือของคุณฉนั้น” สวางค์ก็ถูก
เพิ่มอะไรมาเอง.

“เขายังไม่รู้กันหรอกว่าเป็นลาย
มือของคุณ แต่ผมรู้ เขาก็กำลังต้อง
เอาลายมือของคุณไป เพื่อเปรียบเทียบ
กับลายมือคนที่เขาพบในยาน เมื่อเขา
รู้ว่าเป็นลายมือของคุณแล้ว เขาก็
ถามคุณว่าคุณไปที่ยานนั้นทำไม ซึ่ง
คุณควรระวังอย่าลืมก็วัน”

สวางค์จึงรีบวิ่งออกอยู่ชั่วครู่ “ก็
ฉนั้นบอกคุณก็ให้”

“ผมอยากทราบเรื่อง คุณฉนั้น”
วัดก็ตอบ

“เรื่องมันเป็นแบบนี้” สวางค์
ก็สลับใจเล่าเหตุการณ์ “มีผมแรกก็
เกี่ยวกับคุณก็รู้แล้วว่าคุณวันชัย และ
คุณชายวันชัยก็เคยระงับรอยกัน และทำ
มีหุ่นส่วนเท่า ๆ กันคือคนละ ๔๐ ปอนด์”

เบ็ดเตล็ด

วิธีปกครอง

สงครามกลางเมืองระหว่างที่สเปนกับคอมมิวนิสต์กำลังปะทุ
มุสโสลินีก็เฝ้าถูกถูกถูกถูก ประกาศเป็นคนนอกกฎหมายรวมทั้ง

แต่ถึงสภาพไปจนทำให้ในชั่วเวลา
เพียงไม่กี่วัน ๆ รัฐธรรมนูญอัน
แหว่งแหว่งแตก ก็มิใช่ด้วยการแบ่ง
แย่งชิงกัน ความอ่อนแอของรัฐฟิอูเม
ไม่ได้นิ่งนอนใจที่วุ่นวาย ถ้าหาก
ชนชั้นกษัตริย์สมัยใหม่ หากเมืองมาจาก
ชื่อว่า ความเข้มแข็งของเมืองก่อให้เกิด
เล็กอยู่หา การเมืองต่างประเทศขึ้น
อย่างนอกวันขึ้นครบ การพิชิตเมือง
ที่เมื่อนั้นสถาปนาขึ้นเป็นรัฐอิสระ ไม่
ใช่เงินไปโดยผลแห่งการ รัฐประหาร
คงมีการพิชิตกันจนทำให้ได้สถาปนา
การทางการเมือง ภายใต้ประเทศ
ก็เปลี่ยนแปลงไปแต่ประการใด มัน
เพียงแต่ชักชวนมาให้มีการปฏิบัติตาม
คำวินิจฉัยระหว่างประเทศ ที่อาศัยให้
แต่ปัญหาเรื่องฟิอูเมของฝ่ายค้านคือสิทธิ
ของประชาชนในอันจะจัดการเรื่องของตน
ด้วยตนเอง ข้อนี้คงจัดเป็นความ
ข้ออันสำคัญของกันมุสโสลินี แต่จะ
เกี่ยวกันก็เป็นความอ่อนแอ อย่างมาก
ของเขาเหมือนกัน ในส่วนที่เกี่ยวข้อง
สถานการณ์ทางปฏิวัติ ในอิตาลี การ
ที่กันมุสโสลินีสถาปนาฟิอูเมขึ้นทำให้
เขาตกเป็นเป้าจู่โจมสำคัญ แห่งการ
เมืองต่างประเทศของอิตาลีไป แต่มัน
ก็เป็นการก่อกวนตัวเขา ให้เขาพัวพัน
ในการเมืองภายในของอิตาลีพร้อมกัน
ไปด้วย อิทธิพลที่กันมุสโสลินีมีอยู่
เหนือการเมืองภายในของอิตาลี จึงถูก
เหยียดลงลงเป็นลำดับ ในที่สุดก็เหลือ

เพียงอิทธิพลทางอารมณ์เท่านั้นเอง โดย
เหตุผลภายนอกที่เขาเคยกำหนด ไว้ให้
กองทัพต่างประเทศของเขาแสดงถึงที่ยึด
ไปเป็นหน้าที่ของพวกเขาไป ยก
มากพนักต่อการบวกรา เจ้าที่อำนาจ
ในกรุงโรมนั่นเอง ระหว่างที่กันมุส
โสลินีอยู่ก็มีการของ รัฐฟิอูเม
นั้นอาจเป็นทางไปไหนได้กัน มุส
โสลินีก็พยายามทางปฏิวัติออกไป
ที่ประเทศอิตาลี มาบัดนี้พวกชาวชน
อิตาลีเห็นพ้องกันถึงความนิยมกันมุส
โสลินีเป็นอย่างมาก และปัญหาเรื่องรัฐ
ฟิอูเมก็กลายเป็นเพียงเรื่องสำหรับมุส
โสลินีที่ย่อยกั้นลงในงานรัฐบาล ใน
ด้านการเมืองต่างประเทศเป็นครั้งคราว
เท่านั้นเอง

การดำรงคงอยู่ของ รัฐฟิอูเมนั้น
แม้จะช่วยให้มุสโสลินี หมดคู่แข่งขึ้น
ในเกมการปฏิวัติไปเสียครึ่งหนึ่ง แต่มัน
ก็เป็นเหตุให้ มุสโสลินีถูกกดขี่โดย
ไม่ยอมเหมือนกัน ทั้งนี้ก็เพราะการ
แข่งขันชิงดี ระหว่างตัวเขากับกันมุส
โสลินี มีผลสะท้อนไปถึงระบอบการปกครอง
เผด็จการด้วย การได้ประกาศว่าพวกฟาส
ซิสต์ ก็คือลัทธิการปกครองเมืองฝ่าย
ขวาเหมือนกันแต่เพียงเท่านั้น กับมุส
โสลินีไปมาก ๆ กันส่วนพวกที่มาจากพรรค
ฝ่ายซ้ายคือ พรรคสาธารณชนนิยม
พรรคสังคมนิยม และพรรคคอมมิวนิสต์
เหล่านั้น ต่างจึงจัดกันมุสโสลินีอย่าง

ออกนอกหน้า การชิงดีชิงเด่นระหว่าง
มุสโสลินีกับกันมุสโสลินี เป็นโพธิ์สำคัญ
ที่นายกรัฐมนตรีทวีโยลิตติ ได้นำ
ออกให้ฝ่ายซ้ายเพื่อระดมใจใน
พนัน แต่ก็ไม่สามารถประนีประนอม
อย่างใด นายอิตาลีก็เคยบอกกล่าว
อย่างสุภาพว่าตัวเขาเอง เป็นผู้ยั่วหนุน
ให้กันมุสโสลินี กับมุสโสลินีฟาสซิสต์
อย่างเปิดเผย แต่เขาถูกมิใช่ให้ทำ

ไว้ที่พลันตระหนักว่า การที่ระบอบ
เผด็จการไม่ประนีประนอมอยู่เรื่อย ๆ เป็น
การกระทำที่เต็มไปด้วยอันตราย ความ
จำเป็นทางการเมืองทำให้เขาบีบอิตาลี
ต้องรีบยอมให้ฟิอูเม ให้กลับเป็น
โดยเร็วที่สุด เขาจึงคิดสั้นใจระบอบ
ฟิอูเมของกันมุสโสลินี ก่อให้เกิดความ
กังนุ่นในวาระ ได้กระทั่งมีระบอบฟาสซิสต์
ค.ศ. ๑๙๒๐ (ส่วนต่อหน้า ๑๐)

นี่ก็ไม่ใช่การเก็บภาษี
แต่เก็บภาษีเรื่อง

๓๖๖

ใครก็ตามถ้าทำอะไรที่บ่งประโยชน์ และความ
สงบสุข และความบันเทิงเพื่อประชาชนแล้ว ผม
สนับสนุนทั้งนั้น ใครไม่คิดว่าจะเป็นพวกเรา
พวกไหน ขอโทษด้วยครับว่าเมื่อไหร่ที่ออก
จะเขียนมาอีกก็เชิญได้ละครับ.

ทำไมถึงเรียก 'ป่าผืน' เล่าครับ?

เรียน คุณ เอ็ม—เอ็ม ทศารพ

ผมขอลองมานานแล้ว ออชางจะถามความ
หือใจสักครั้ง ความจริงผมเคยถามมาครั้งหนึ่ง
แล้ว แต่ไม่ได้รับตอบจากคุณพาหนะหนึ่งเมื่อ
พิมพ์แล้ว จะเป็นเพราะเหตุผลกลใดที่ผมไม่
ตอบมาได้ ความนี้หากว่าผมยื่นขึ้นไปไม่ได้รับ
ตอบก็ ก็น่าจะ "เห็นใจ" และจะยังไม่รับถาม
อีกได้ เขาเคยรับผมจะยังไม่รับถามอะไรอีกให้
มากกว่า หรือขอถามผมเป็นข้อ ๆ ดังนี้.

๑. รัฐบาลชุดนี้ไม่มีนโยบายสร้างโรงงานอุตสาหกรรมหนักประจำแต่ละภาค ให้นายของ 4๗ (ประชาชน) ให้อำนาจพิพากษ์เลือกปากท้อง ท้องบึง หรือว่าจะคิดสร้างอะไรขึ้นมาที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมแล้ว ก็กลัวว่างบประมาณ "มีอะไร" จะหมดเสีย จึงไม่จำเป็นต้องควัก หรือต้องเห็นใจ

๒ รัฐมนตรีในคณะรัฐบาลชุดนี้ ลาออก
กันหลายท่านแล้ว ดังเช่น น.ส.พ. ลงชำนัน
ศกพเห็นว่รัฐบาลชุดนี้ จะไปหรือก็เพราะเหตุไร

๓๓ น.ส.พ. ทาสันนิกุลสำนัก คุณกัลยาพร
จะบอกความจริงได้ไหม? ว่ามีสำนัก และ
น.ส.พ. อะไรบ้าง? หรือคุณกล่าวความเป็นไป
ของหนังสือพิมพ์คุณจะไม่อิงอื่น ไม่ต้องกลัว
อิทธิพลหรือคนนำประชาชนเขาสับสนุนคิดว่า "โ
"ของดงเสมอ.

๔ รัฐบาลนี้ มีโครงการอะไรที่แน่นอนพอจะเชื่อถือได้ว่ามันจะไม่ว่า? ที่จะต้องเสริมให้ราษฎรโดยผู้ปกครองมีอาชีพที่เป็นหลักแหล่ง ตั้งค่าปรวสรีของ พญาท่านแปลกๆ เพราะเดี๋ยวนี้ราษฎรทางภาคเหนือก็เดือดร้อนเหมือนกัน ไม่ใช่ว่าเดือดร้อนเฉพาะภาคอีสานของ ป้าฉันทานี่.

๕ คณะรัฐบาลชุดนี้เขาไม่มีจะปรับปรุงตัวเองให้สมกับตำแหน่งบ้างหรือ มีบางคนเขา (ประชาน) ไม่ต้องการมาตั้งแต่มียศลือศักดิ์ที่ไม่เรียบร้อยแล้ว ยังค้นหุงอยู่ต่อไปนั้น เพราะเหตุไร? หรือเขาหน้าด้านพอแล้ว

๖ ข้อนี้เป็นปากเสียงแทนราษฎรแห่งใด
ใหม่ ว่าไม่ให้นักการเมืองผู้ยิ่งใหญ่ มีข้าทาส
บริวารให้สวดยะเยอะเหมือนปัจจุบันนี้ และ
ตลอดจนของใช้ประจำตัวแบบๆ เช่นรถคัน
บ้านพัก ความจริงที่เห็นส่วนตัว จึงใหม่?

เอาละวันนี้ผมขอรับกวนคุณพี่ตง ๖ ข้อทำ
นี่ก่อน ขึ้นตามมามากกว่านี้ก็จะเป็นการรบกวน
คุณมากเกินไป และผมหวังใจว่าคุณจะตอบ
ความข้องใจของผม เพื่อถ่วงรอกงใน น.ศ.พ.

เมื่อ เดือนที่แล้วมานั้น, ผมเคยพูด

ถ้าเรื่อง “*ปรฟุด*” ในตอนนั้นๆ การตรวจปรฟุดผลิตผล
พลาดพลาดไปนั้น ทำให้เสียความไปมาก หรือจะคิดจึกเรียก
ให้ใหม่เสียดีกว่าเสียอรรถกถาแล้วไปลงอะนะแต่ก็เฉย หน
ได้มาด้วยอาการปรฟุดไว้ให้ด้วยหลายต่อหลายอย่าง มีทั้ง
การปรฟุดของผลิตผลและของชนิดพืชก็เข้าปะนะ ซึ่งหมายความว่า
อันตรงที่ปรฟุดแล้วโดยไม่มีได้อะไรนั้น ก็จะเข้าใจไปอีก
อย่างหนึ่ง เรืองมันว่าให้มีความตรงตรงจนลงกับที่ปรฟุดปะนะ
แต่ก็เพราะเรื่อง “*ปรฟุด*” นอง หนึ่งสี่พัน” ให้ประ

สำนักงานราชดำเนินซึ่งเอาเงินราษฎรผู้เสียภาษีอากรไปซ่อมแซม
ไปเป็นข้อคิดข้อเขียนนับว่าบอบอดติดต่อกันอยู่หลายวัน นับว่า
เกียรติแก่ผมเป็นที่น่าปลื้มใจ(ของเขา)อ้อมิใช่น้อย.

อันการวิ่งในการพนันก็หาท้อแท้ไป ไม่ว่าจะเป็นพนัน
สี่ดอกหรือพนันสี่กิโลอะไรก็ตาม นอกจากเรื่องวิ่งป่วน ฟันแล้ว

รู้สึกว่าการตัดสินใจครั้งนี้เป็นเรื่อง "ต้อผัด" น่ะ
 พี่สาวการແຕ່ງကျပ်ကျပ်ของพี่หรือ...
 เข้าปุ๊บคุณช่างเวียงมาแล้ว เป็นหน้า
 ของผေးเจ้าหนึ่... คุณเวียงมันจะ
 อำนจโย่ใช้อย่างพลัดพลัดเท่ๆแบบต้อ
 ภายย่างไร ผมจะโกนหัวก็อย่าให้คุณ
 คุณคุดอ้อไป และเรื่องที่ไม่เบ่รกับกการ
 เลื่องระไรทั้งนั้น เป็นเรื่องขี้เสียดแถม
 มาจากการ "ต้อผัด" เช่นอย่างซึก
 ซึก.

ผมอ่านข่าวที่ผมเขียนแล้วก็นึกขึ้น
เมื่อตอนที่เขียนเท่านั้นแล้ว เอาจากวาว
หน้าทันอีกทีหนึ่ง เอาจากวาวอีกผลของ
อ่านที่เขาเองเออละ ว่าเขานึกว่าทักกะ
เมื่อก่อนก็อ่านอย่างโลกโง่ พิศการ
อย่างไร.

“จอมอ้วนเฒ่า เกร็งเครียดขึ้นมา
ทันทีทันใดเมื่อ ส.ส. นครศรีธรรมราช
พูดถึงสวนส้มแคลิฟอร์เนีย เมื่อคราว
เสนอร่าง พ.ร.บ. ปรับปรุงวิธีขึ้น พอ
ส.ส. นครศรีธรรมราชพูดจบ จอมอ้วน
เฒ่าลุกขึ้นหันหน้าก้มไปไห้คนค่าพิศ
เดี๋ยวนี้ แต่ ส.ส. (อ่านต่อหน้า ๓๗)

ชีวิตจากอังกฤษ

ลักษณะนิสัยบางอย่างของ

คนอังกฤษ ที่เห็นได้ง่ายก็คือ รักสุขภาพ รักการกีฬา ธรรมชาติ และสัตว์เลี้ยง ถ้าจะไปถามคนอังกฤษว่าเขาเกลียดอะไรมากที่สุดคนตอบว่า เกลียดที่จะเห็นการทรมานสัตว์ ทหารไปคุกคามโรงเรียนของทารก เห็นว่าเขาร่วมเพศกับสัตว์ก็เกลียด ให้แก่เด็กคนแก่ด้วยเล็ก ๆ โดยครูจะพากระต่ายหรือสัตว์อย่างอื่นที่เลี้ยงง่าย และนำเขามาคู มาใส่กระเลี้ยงไว้ในโรงเรียน ซึ่งจัดให้เหมือนบ้าน เกียฏัก กระจกเคลือบสี และรถพุดตามทุกชนิดสัตว์คน นนราวกับเป็นเพื่อนคน ทั้งนั่งทางฝ่ายอยู่กระต่ายหรือพ่อแม่ก็รักเลี้ยงสัตว์ไว้ประจำบ้าน วาง ๆ ที่หากสถานที่ไปเที่ยวสวนสัตว์ ซึ่งมีอยู่หลายแห่ง แต่ที่ไทยก็สัก และจีนก็มีมากคือ "สวนสัตว์แห่งกรุงลอนดอน" ซึ่งอยู่มาตามเก่าแก่ มีอายุถึง ๑๓๐ ปีแล้ว และเป็นสวนสัตว์ที่ใหญ่ที่สุด และมีวิชาวาเงินจากต้นสมัยสัตว์

▲ เมื่อครั้งถึงพระประเวศน์ เจ้าฟ้าหญิงมาร์กาเรตโปรดการไปเที่ยวสวนสัตว์เหมือนกัน

แห่งหนึ่งของโลก มีแผนกพิเศษสำหรับสัตว์เลี้ยง ๆ ที่เก็บ ๆ งามเข้าไปเล่นด้วยก็ได้ หรือจะขึ้นขี่หลังก็ได้กับม้าโรงเรียนสัตว์ก็เคยเห็นด้วย ซึ่งมีการมอสโคว หรือจะขึ้นขี่หลังก็มีโรงเรียนหลายที่โดยเฉพาะ ที่มีขนาดใหญ่โตลงอย่างนี้

การไปเที่ยวสวนสัตว์นั้น สำหรับคนอังกฤษ ถือกันว่าเป็นการพักผ่อนใจไปหาความบันเทิงนอกบ้านอย่างหนึ่ง ท่านองเดียวกันการไปดูหนัง หรือไปเที่ยวเที่ยวอย่างอื่น ๆ เหมือนกัน คนจึงไปดูคนมากทั้งเด็กและผู้ใหญ่ เกือบค่าผ่านประตูดูได้มากพอที่จะเอาเงินนั้นมาจ่ายเป็นค่าเงินเดือนเจ้าหน้าที่ค่าอาหารสัตว์ และเพื่อการขยายกิจการของสวนสัตว์แห่งนี้ ให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น และควรจะกล่าวไว้เสียด้วยว่า สวนสัตว์ซึ่งขึ้นชื่อเหล่านี้ของทางการจัด แต่เป็นงานของสมาคม โดยผู้ที่มีใจรักสัตว์และสนใจในวิชาเกี่ยวกับสัตว์ (อ่านต่อหน้า ๓๓)

ดูอย่าง... วิจารณ์

ของยุคเป็นไป แต่ถ้าหากว่ายุคเป็นไปในตอนที่จะทำให้คนสองตัว น.ส.พ. ของยุคก็อย่างว่าเหมือนกัน คือโศกนาฏกรรม

ขอแสดงความเป็นอยู่

สมศักดิ์ สุวตน์ชัย

๒๓๐ ถนนจอมพล กรุงเทพฯ

สมัยที่เห็นเหมือนกันกับยุค ๑๐๐ ปีที่แล้ว แต่อย่างไรก็ตามในยุคที่คนยุคนี้ เราคิดด้วย ๆ ที่เกี่ยวกับ ๆ แล้วนั้น เราจะไม่มองเด็ก ๆ ที่พอใหม่ จนกระทั่งเราเห็นเด็ก ๆ ที่พอใหม่ หายใจสูดอากาศไปมาตามถนน ร้อนถึงเราจะประจักษ์กับปรากฏการณ์ แบบนี้เด็กก็ควรจะหาอะไรมาเล่นให้ตัวเองทำก็หาไม่ได้ แต่สิ่งที่เราควรจะทำนั้นคือการสร้างให้เด็ก ๆ มีอะไร ๆ และให้เขาเรียนรู้ว่าสิ่งที่เขาทำนั้นคืออะไร เพราะคนยุคนี้คนนั้น ๆ ทุกคนก็มักจะคิดว่าตัวเองเป็นคนดี ๆ ทุกคนก็มักจะคิดว่าตัวเองเป็นคนดี ๆ ทุกคนก็มักจะคิดว่าตัวเองเป็นคนดี ๆ

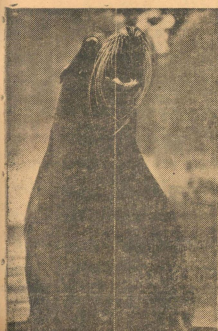
๑. สมัยที่เห็นเหมือนกันกับยุค ๑๐๐ ปีที่แล้ว แต่อย่างไรก็ตามในยุคที่คนยุคนี้ เราคิดด้วย ๆ ที่เกี่ยวกับ ๆ แล้วนั้น เราจะไม่มองเด็ก ๆ ที่พอใหม่ จนกระทั่งเราเห็นเด็ก ๆ ที่พอใหม่ หายใจสูดอากาศไปมาตามถนน ร้อนถึงเราจะประจักษ์กับปรากฏการณ์ แบบนี้เด็กก็ควรจะหาอะไรมาเล่นให้ตัวเองทำก็หาไม่ได้ แต่สิ่งที่เราควรจะทำนั้นคือการสร้างให้เด็ก ๆ มีอะไร ๆ และให้เขาเรียนรู้ว่าสิ่งที่เขาทำนั้นคืออะไร เพราะคนยุคนี้คนนั้น ๆ ทุกคนก็มักจะคิดว่าตัวเองเป็นคนดี ๆ ทุกคนก็มักจะคิดว่าตัวเองเป็นคนดี ๆ ทุกคนก็มักจะคิดว่าตัวเองเป็นคนดี ๆ

๒. สมัยที่เห็นเหมือนกันกับยุค ๑๐๐ ปีที่แล้ว แต่อย่างไรก็ตามในยุคที่คนยุคนี้ เราคิดด้วย ๆ ที่เกี่ยวกับ ๆ แล้วนั้น เราจะไม่มองเด็ก ๆ ที่พอใหม่ จนกระทั่งเราเห็นเด็ก ๆ ที่พอใหม่ หายใจสูดอากาศไปมาตามถนน ร้อนถึงเราจะประจักษ์กับปรากฏการณ์ แบบนี้เด็กก็ควรจะหาอะไรมาเล่นให้ตัวเองทำก็หาไม่ได้ แต่สิ่งที่เราควรจะทำนั้นคือการสร้างให้เด็ก ๆ มีอะไร ๆ และให้เขาเรียนรู้ว่าสิ่งที่เขาทำนั้นคืออะไร เพราะคนยุคนี้คนนั้น ๆ ทุกคนก็มักจะคิดว่าตัวเองเป็นคนดี ๆ ทุกคนก็มักจะคิดว่าตัวเองเป็นคนดี ๆ ทุกคนก็มักจะคิดว่าตัวเองเป็นคนดี ๆ

๓. สมัยที่เห็นเหมือนกันกับยุค ๑๐๐ ปีที่แล้ว แต่อย่างไรก็ตามในยุคที่คนยุคนี้ เราคิดด้วย ๆ ที่เกี่ยวกับ ๆ แล้วนั้น เราจะไม่มองเด็ก ๆ ที่พอใหม่ จนกระทั่งเราเห็นเด็ก ๆ ที่พอใหม่ หายใจสูดอากาศไปมาตามถนน ร้อนถึงเราจะประจักษ์กับปรากฏการณ์ แบบนี้เด็กก็ควรจะหาอะไรมาเล่นให้ตัวเองทำก็หาไม่ได้ แต่สิ่งที่เราควรจะทำนั้นคือการสร้างให้เด็ก ๆ มีอะไร ๆ และให้เขาเรียนรู้ว่าสิ่งที่เขาทำนั้นคืออะไร เพราะคนยุคนี้คนนั้น ๆ ทุกคนก็มักจะคิดว่าตัวเองเป็นคนดี ๆ ทุกคนก็มักจะคิดว่าตัวเองเป็นคนดี ๆ ทุกคนก็มักจะคิดว่าตัวเองเป็นคนดี ๆ

๔. สมัยที่เห็นเหมือนกันกับยุค ๑๐๐ ปีที่แล้ว แต่อย่างไรก็ตามในยุคที่คนยุคนี้ เราคิดด้วย ๆ ที่เกี่ยวกับ ๆ แล้วนั้น เราจะไม่มองเด็ก ๆ ที่พอใหม่ จนกระทั่งเราเห็นเด็ก ๆ ที่พอใหม่ หายใจสูดอากาศไปมาตามถนน ร้อนถึงเราจะประจักษ์กับปรากฏการณ์ แบบนี้เด็กก็ควรจะหาอะไรมาเล่นให้ตัวเองทำก็หาไม่ได้ แต่สิ่งที่เราควรจะทำนั้นคือการสร้างให้เด็ก ๆ มีอะไร ๆ และให้เขาเรียนรู้ว่าสิ่งที่เขาทำนั้นคืออะไร เพราะคนยุคนี้คนนั้น ๆ ทุกคนก็มักจะคิดว่าตัวเองเป็นคนดี ๆ ทุกคนก็มักจะคิดว่าตัวเองเป็นคนดี ๆ ทุกคนก็มักจะคิดว่าตัวเองเป็นคนดี ๆ

๓. ๓.

เด็กยอดดีเข้าเฝ้า

ฝนกำลังเดินทางมาแล้วจากภาคเหนือ ถึงปากน้ำโพเมื่อหัวระโหรเลขบอก.
เปรมปโลยโกนนิยาได้ออกถนน เพราะความสำเริงระเริงต้องมีมาถึงอย่างแน่นอน.

ตอน ๕๗

เงิน ! มีอะไรอีกที่สำคัญกว่านี้ ? มีอะไรอีกที่สำคัญกว่ากระดาดสินตะ ๆ ซึ่งนอน
อยู่เป็นเบ๊ก ๆ นับด้วยจำนวนสิบ ๆ อันในตู้เซฟซึ่งกำลังเป็นสินค้าขายดี ที่สุดของวัยขายดี ! ตู้เซฟจำนวน
นับสิบในบานนักการเมือง จอมคอร์รัปชั่น, ในบ้านพ่อค้าซึ่งเป็นมือเปิ่นเท้าของนักการเมืองชนิดนี้, ในบ้าน
ของมหาเศรษฐี ซึ่งรวบรวมเงินมาจากแรงงานของคาสีตาสี, กาลังทำหน้าที่แทนธนาคารชั้นแล้ว ซึ่งไม่ได้ทำ
หน้าที่ของธนาคารเพราะได้กลายเป็นโรงจำนำไปนานแล้ว ! ตู้เซฟเหล่านี้กำลังสะสมแรงงานส่วนเกิน ของราษฎร
ไว้ทั่วทั้งประเทศเพื่อจะเอาแรงงานเหล่านี้ไปอุดหนุนแรงงานส่วนเกินสืบต่อไปอีก ในลักษณะของเงิน ตูดเงิน...
นั่นคือในวิธีการของการวัดคอกเบี้ยอัตราสูง, การวัดเงินกันเปล่า, ตลอดจนการกดเงินแบบคนกลาง, ความฉ้อโกง
ล้มละลายของประเทศชาติและสังคมกับก้นเคียวจากตู้เซฟเหล่านี้ เพราะมันปล้นเอาแรงงานส่วนเกินในปัสสะสม
ไว้โดย ๆ โดยไม่มีการผลิต ... เพราะมันปล้นเอาแรงงานส่วนเกินที่ควรจะช่วยให้คาสีตาสีมีการอยู่ดีกินดีไปเสีย
หมดสิ้นเพื่อเป็นเครื่องมือให้เจ้านายของมันใช้ขูดรีดพวกคาสีตาสีต่อไป. เงินกำลังสร้าง ความล้มจมให้แก่
เมืองไทย เพราะมันได้กลายเป็นสินค้าสำหรับให้เจ้าในอัตราค่าเช่าที่สูงลิ่ว... เพราะมันได้กลายเป็นเครื่องมือ
สำหรับให้กลุ่มขูดรีดเงินและแรงงานของเอาใจโหดเหี้ยมทารุณ. เงินไม่ได้ทำหน้าที่ของสื่อการแลกเปลี่ยนอย่างเชื่อ
สัสย์เสียแล้ว. มันกำลังกลายเป็นยาพิษอันร้ายแรงที่จะสร้างความอับปางให้แก่เศรษฐกิจของเมืองไทยภายใน
อนาคตอันใกล้สิน.

แต่ในความเป็นจริงแล้ว เงินเป็นเพียงกระดาษแผ่นหนึ่งหรือโลหะชิ้นหนึ่งเท่านั้น. มันควรจะถูกทำหน้าที
ของการแลกเปลี่ยนได้เป็นอย่างดี ถ้าคนชั่วขี้โมโหไม่ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับเส่งอำนาจและสำหรับขูดรีดแรงงานของ
คนยากจนจน.

แต่ถ้าจะอย่างไรก็ตามเถิด. เงินก็คือวัตถุอย่างหนึ่งที่มีสร้างให้เกิดให้พอผูกพันในจิตใจของมนุษย์เกือบทุกคน
ทั่วทุกพิภพ. และในกันมันกำลังพอกปโตงขึ้นในชีวิตคนในชั่วขณะนี้. มันกำลังเร่งวิ่งไต่ปริมณาทูทุกอย่างแม้กระทั่ง
ที่ค่าความดีสุด เพื่อได้มีค่าชั่วชีวิตของมัน. ก็เงิน !

ท้องทุ่งอันโล่งลึกอยู่บนฟ้าในเขตกู้ ฆราวาจารย์ทั้งหลายเหมือนมรณะของเขี้ยวแมว ฟ้าทุ่งที่ป่อง
อยู่ในสายลมอันศักดิ์ ความวิเวกอันเย็นชืดของความสุข เหล่านี้คือความบริสุทธิ์ของชีวิต เหล่านี้คือความ
สูงที่ปราศจากความโลภของอันกัมมวิ แต่ความบริสุทธิ์และความสูงเช่นนี้ ให้หมดไปแล้วในจิตใจของ เปรม ปโลย
ทอง ลูกทุ่งสามพราน. เงินได้ขยี้ไล่ส่งให้เขาเกิดคอกออกไปจากท้องทุ่งและธรรมะ. เงินกำลังฉีกตัวเขาออกไปใน
อเวจีของสังคมเหวพิษแห่งกรุงเก่า เมืองสวรรค์. ให้เขากลับใจตามเงิน. เกือบจะมีเขี้ยวแล้วสามแสนบาทและค่า
จ้างที่ไว้บนธนาคารขึ้นแล้วแห่งหนึ่งซึ่งเป็นให้เพียงโรงจำนำหัวเขี้ยวเป็นให้เพียงเครื่องมือสำหรับกู้เงินราษฎร โดยให้ดอกเบี้ย
เกือบครึ่งหนึ่งหรือสองเปอร์เซ็นต์ เพื่อเอาเงินนี้มากู้ทุนส่วนตัวและออกดอกเบี้ยตามแผนแรงงานของประชาชนในอัตรา
ร้อยละ ๕ ร้อยละ ๑๐ ค่าดอกเบี้ย. เปรม ปโลยทองกำลังพยายามเป็นเศรษฐี. เขาเข้าไปสู่คนและลูกเรือเพื่อหาเงิน. เขา
กำลังนั่งจ้องคอกเบี้ยซึ่งจำใจไม่แพ้คดีเงินเพียงร้อยละสามค่าดอกเบี้ย. เขากำลังนอนกินไปได้อย่างสบายด้วยรายได้จ้องคอก

เขี้ยวซึ่งมีมูลค่าถึงสามหมื่นบาทถ้าเขา
ออกคอกเงินให้เพียงถ้านเกิดเท่านั้น
และคอกเบี้ยซึ่งได้แบ่งสามหมื่นค่า
ดอกเบี้ยไม่คงจะออกแรงงานเลย ถ้า
เขาไปออกคอกอีกก็จะได้เกิดเดือนหก
ร้อยบาทเป็นอย่างน้อย และเงินหกร้อย
บาทถ้าเอาไปหมุนในวงแชร์ก็ จะต้อง
มีทวีคูณอีกเท่าตัว. โอ! เงิน ในกรุง
เก่าเมืองสวรรค์แห่งนี้ มีค่าอะไร
ไว้คอกหรืออะไรก็ได้ของตาม. เก้าตัว
เงิน ๕ เปรม ปโลยทองอาจจะคิดอยู่แล้ว
ที่เลือกเอาเงินมากกว่าโฉนดความ.

นายพรทมนักค้าฝิ่นมือเอกของ
ก้นเคียวแห่งคอกกูร. ทศมนได้เปรมปโลย
ส่งของขึ้นเป็นครั้งแรก ขึ้นนายพรทมนำ
คอกของส่งลงมาให้ถึงปากน้ำโพ โดย
ขอยกราคาขึ้นไปอีก ๑๐ เปอร์เซ็นต์.
เปรม ปโลยก็ต้องเพราะเขาจึงมีกำไรพอ
คุ้มค่าเหนื่อย ถ้าเจ้าสัวได้กักเงิน
ขาดลงไว้. ง่ายเงินในเวลาที่ต่อไป
๑๕ ปีข้างหน้าก่อน. เปรมลงมาถึงขึ้นที่
โรงแรมดังที่ปากน้ำโพ. เขาพบก
ทมิฬของก้นเคียวอยู่แล้ว. ลมยั้ง
คาที่นั่นก็หัว. เปรมได้กำหนดจะ
หาไว้ลักษณะอื่นแทนของ. ก่อน
ออกจากกรุงเทพเก่าเพื่อความสะดวกใน
การคอก.

จดหมายของก้นเคียว ทำให้เปรม
ต้องขมวดคิ้ว ด้วยความไม่สบายใจ
ขณะได้อ่านไปทุกบรรทัด. จดหมาย
นั้นมีใจความว่าดังนี้:

เปรมลูกรักของผม.

พี่ได้เขียนจากบ้านสมศรีโรงแรมสุข
เสมอ มาอยู่ที่เขี้ยวขยันแล้ว ขอ
ให้เก็บตัวใหม่ไว้เป็นความลับ เพราะ
พี่กับเขี้ยวจ้องกันอยู่ในอันตรายอย่าง
แรง ซึ่งอาจถึงแก่ชีวิตก็ได้.

ขอไปโดนหนอเคียวเท่านั้นขอ โอ
เขี้ยวเขี้ยว. พี่. มีธุรกิจอยู่ตาม
ปอดของเขี้ยวพี่ชายกับเขี้ยว. เรา
อาจะเกิดเขี้ยวของมากไป พี่เขี้ยวไป
ก้นเขี้ยวที่ทำงานแปลกๆ. โรงแรม
สุขเสมอมีนักแรงงานอยู่. พวกโอเขี้ยว

คงจะเห็นหัว มันก็ไปบอกกัน. พ่ออยู่
ในท่าลำบาก. ใจมันฟูว่าจะบอกพี่ปลอด
ถ้าพี่ไม่ให้เงินมัน. พี่ก็ขายเบ็งถ้อมมัน
ไปสวนลุมพินี คิดจะเก็บมันเสียแต่แล้วก็
ได้ความคิดว่า คงจะใช้มันเป็นเครื่องมือ
ให้เก็บพี่ปลอดเสียก่อนเพื่อความปลอดภัย
ภัยของเรา แล้วจึงค่อยเก็บมันทีหลังแต่
มันไหวทน พี่ก็เลยต้องยืมเงินพี่เลี้ยงที่
เกาะลอยสวนลุมในคืนนั้นเอง.

เรื่องที่ว่าก็คือ พี่สัปดนทำสมุท
จอมฉินดกไว้ที่ศพ. คงจะตกคตจน
ควักยื่นออกจากระเป๋าก็ได้. หนังสือ
สื่อพิมพ์ลงข่าวเกรียวกราว ตำรวจกำลัง
ความหาตัวพ่อผู้. พี่กำลังแน่. มุดหัวอยู่
แต่ในบ้าน. ไม่กล้าออกไปไหน

เปรมเป็นอย่างไรบ้าง. เป็นสำเร็จ
ไหม? พี่ได้แอบไปพบเจ้าสัวเลว. เขายืม
ยืมราคาเดิม และจะส่งคนไปรับที่
ปากน้ำโพ. ในวินเวลาที่เขาถนัดไป.
เงินจะขายที่ปากน้ำโพเป็นเงินสด. เขา
บอกนายพรมหาให้คอยรับเงินได้.

พี่เป็นห่วงชีวิตในอนาคตมาก. เว
ลานั้นศัตรูของพี่คือพี่ปลอดกับตัวเรา. เขา
ก็มีพี่ปลอดคอยตามฆ่า. พี่กลัวปัวหัว
ย่นึกไม่ออกว่า จะหาทางออกได้อย่างไร
ไร. แต่ขอให้มันหมิ่นที่พี่มีรายนให้สา
เร็วจึงเสียก่อน แล้วจึงค่อยคิดกัน.

คิดถึงเปรมของพี่สุดหัวใจ. คอย
เธอกลับทุกขณะจิต

จากพี่ของเฮอ

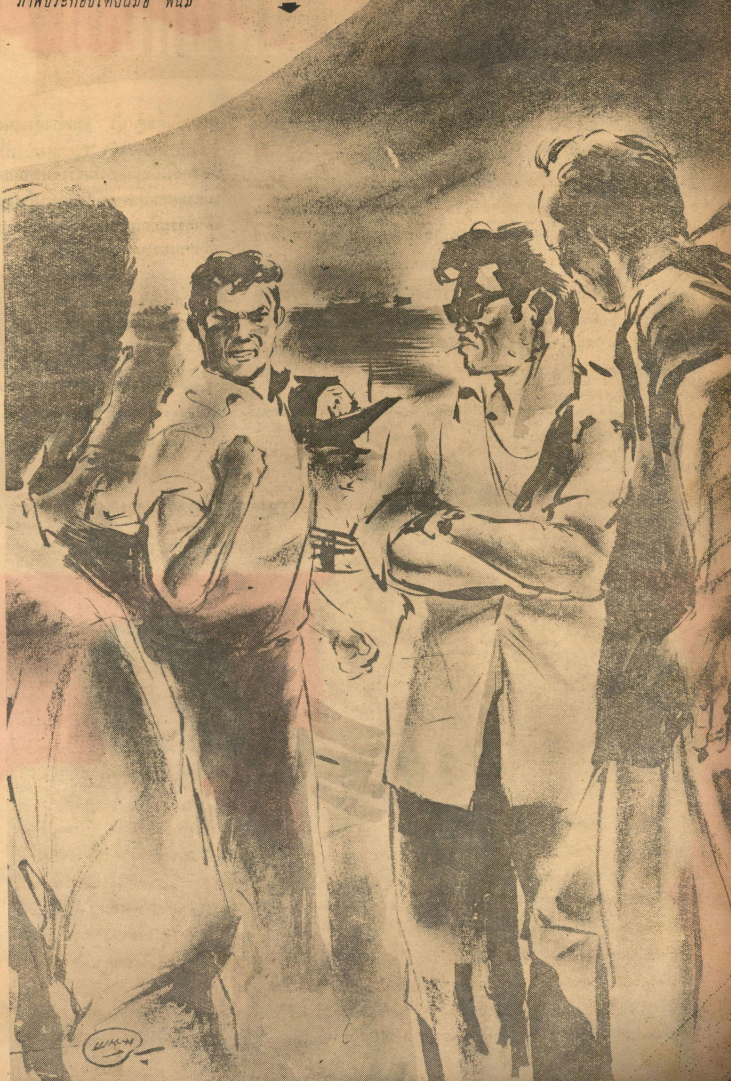
ก.

เปรมอ่านจดหมายแล้วก็ถอนใจ
ยาว. เขาเลิกค้าบักที่หัวจกหมายเถียว
ในสมุททุก แล้วก็เลิกหัวจกหมายเสีย.
เงินกำลังจะทำให้เขาเป็นเศรษฐี. นอน
กินทอดไข่. แต่เงินก็กำลังสร้างศัตรู
ให้เขารอคอย. นั่นอะไรกัน? ลูก
ทุ่งสามพรานนั่งรออยู่กัน. ชีวิตก็
กลายเป็นของแข็งไปแล้วสำหรับเขาที่
เรากำลังชวยด้วยความหนใจ.

เปรมเขียนจากหมายคอยไปทันที
ว่า พี่เลิกค้าบักทางลงมาแล้ว ถึงปาก
น้ำโพเมื่อไหร่? (อ่านต่อหน้า ๓๘)

เปรมเลิกจับหน้าพันที่
เจามองหน้า
ผู้แทนเจ้าสัวเลว
ด้วยกระดาษอันมีเงาถึง
'ถ้าข้าพเจ้าไม่คิดหักหลังมันนะ'

ภาพประกอบโดยนิมิต "พรม"

รัฐบาลชุด "ข้า" ประวัติศาสตร์

นับ ใคว่าเป็นความอัปยศของคณะรัฐบาลเหลือประมาณแล้วในเมื่อรัฐมนตรีสำคัญของประเทศรัฐบาลชุดนี้ รัฐมนตรีขึ้นนำหรือ Key Minister ให้ระเบิดความในใจอันสุดจะทนโท่ออกมาว่าท่านไม่สามารถจะทนความกดดันว่าคณะรัฐบาลนี้คือไปทำไม เพราะถ้ารัฐบาลชุดนี้มีรัฐมนตรีที่ประชาชนไม่ต้องการหรือที่ประชาชนเกลียดชังร่วมอยู่ด้วยท่านได้ขอร้องให้หัวหน้าคณะรัฐบาลปรับปรุณแก้ไขเรื่องนี้แล้ว แต่ก็หาได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขอย่างใดไม่ รัฐบาลคณะนี้คงค้ำหน้าอยู่ต่อไปท่ามกลางความเกลียดชังไม่พึงประสงค์ของราษฎร ดังนั้นท่านรัฐมนตรี "เลอตกหา" ผู้รักความเป็นธรรมและความจริง จึงขอลาออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีโดยเด็ดขาด.

อา! เรื่องราวเบื้องหลังการลาออกจากตำแหน่งรัฐมนตรี ของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ "Key Minister" ของคณะรัฐบาลชุดนี้ย่อมเป็นที่

ทราบกันดีอยู่แล้ว จากข่าวที่ระเบิดออกมาและแพร่พิไปเหมือนไฟไหม้ป่า ท่านแม่ทัพ "ข้าศึกท้าว" เป็นบุคคลแรกที่กล้าเผชิญความจริงและกล้าเปิดเผยความจริงซึ่งท่านกลางความคลั่งคลึงแห่งพรรคของนักการเมืองทุกคนและทุกฝ่ายและแล้วรัฐมนตรีชาติทหารและรัฐมนตรีผู้รักความเป็นธรรมอีกหลายคนก็ได้อันใบลาออกจากตำแหน่งไปตาม ๆ กันตามข่าวที่ทุกคนทราบกันดีอยู่แล้ว.

มันเป็นความอัปยศอย่างที่สุดใช่ไหม? มืดมิดรัก! ในทางที่รัฐมนตรีคนสำคัญในคณะรัฐบาล ได้เปิดเผยออกมาว่ามีความเสื่อมเสียและความหมิ่นดำนป่านใด -- รัฐบาลยังให้รัฐมนตรีที่ประชาชนยังร่วมคณะอยู่อีก - ยังให้รัฐมนตรี "แกะดำ" เหล่านี้สร้างความสะดวกและประโยชน์ไปอีก "จนกระทั่ง -- อย่างแต่ประชาชนคนภายนอกจะทนไม่ได้เลย -- แม้แต่รัฐมนตรีชั้นนำซึ่งร่วมคณะรัฐบาลก็ทนไม่ได้ ถึงกับต้องลาออกเพื่อป้องกันไปจากความสกปรกโสโครกทั้งหลาย ทั้งนี้ละทั้งนั้นเปรียบ

อภัยคอดสู้อย่างที่สุด เมื่อรัฐมนตรีคนสำคัญลาออก
พร้อมกับเปิดเผยว่าคณะรัฐบาลชุดนี้เลวทรามและหมิ่นดำนป่านใด

เราขอเชิญชวนอะไรก็ได้
ก็ควรจะได้
แต่อย่าเห็น, นมัส
เราสัญญาไว้
เราจะเป็นรัฐบาลร่วมกับคนไทย

ชาติไทย อันควรจะได้จารึกไว้
อย่างละเอียดละออ เป็นหลักฐาน
ของสถานที่แห่งนั้นไว้ ให้ได้ก่อกำเนิด
หลักฐานอันมั่นคงนั้นไว้ คือ วันที่
๒๕ สิงหาคม ๒๕๐๐ อันเป็นวันที่
พรรคฝ่ายค้านรวม ๕ พรรคได้ทำ
การเปิดอภิปรายทั่วไปจนรัฐธรรม
นูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา
๑๕ ซึ่งประชาชนชาวไทยได้อัดใจ
รออันมาด้วยความเอาใจใส่ ฉะนั้น
เช้าวันนั้น ณ บริเวณพระที่นั่งอนันต
สมาคม จึงมีผู้คนไปด้วยประสงค์

เข้าชมมาจากที่ต่างๆ มากมายจากทั้ง
ทั่วทั้งปฐพี แทนของคนที่มาว่า นักเป็น
นักก็ศึกษา-การรวม ชนชั้นกรรมาชีพ
ผู้ที่ไม่มียุติแห่งนั้นเอง ให้เข้าไปใน
บริเวณเขตพระราชฐานนั้น ก็พากัน
จับกลุ่มกันอยู่หน้าประตูเข้าออก
แต่เข้าตัว เจ้าหน้าของสถานที่แทน
ราษฎร ต้องทำหน้าที่ อย่างเห็นได้
เห็นอยู่ในการออกบัตร ให้ขึ้นฟังการ
ประชุม เพราะถูกตั้งมวอย่างกัน
เข้าดูภาพยนตร์เรื่องเอกๆ เบียด
เสียด บันเบียดกันอยู่ทุกสากชั้นล่าง
แม้ว่าทางสภา จะทำการอำนวยความสะดวก
มาให้ทั้งที่นั่งในโรง และชั้นล่างของ
สภาก็ตาม แต่ความปรารถนาของ
ประชาชน ที่จะได้เห็นบรรพชาภาใน
ที่ประชุมชนทุกคน จนเจ้าหน้าที่ไม่
สามารถจะปล่อยเข้าไปบนที่นั่งที่ไว้ได้
เพราะเมืองแนมไม่มีที่ว่าง ก็จำใจทน
ตั้งกันข้างล่าง ทางด้านลิโบลึก
เมื่อเห็นแนมเช่นนี้พวกนักสันหลาออก
มานั่งพักกันกลางสนาม ยืนก็เพราะ
ประธานสภาไม่ยอมอนุญาต ให้มีการ
ถ่ายทอดกระจายเสียงตามทีลาคิด
ไว้นั้นเอง ประชาชนก็ต้องเกาะเบียด
เกาะกันมาฟังเองถึงสภา.

ในที่ประชุมวันนี้ รู้สึกว่าลัดกัก
เป็นพิเศษ โดยคณะกรรมการ ได้จัด
ขึ้นกันอย่างหนาแน่น เท่าที่สังเกตดู
แล้วฝ่ายประเภท ๒ คณะเขามาฟัง

จากเรื่องเป็นสภา

ทางคำขึ้นถึงคณะรัฐมนตรีนั้น ก็พยายามมาประชุมถึง ๑๕ นาย เมื่อ
สัปดาห์ก่อนว่า ผู้มาประชุมวันนี้
มีถึง ๒๑ คน คือ ส.ส. ประเภท ๑
๑๒๕ คนและส.ส. ประเภทสอง ๘๘ คน
แต่สำหรับประเภทสองนั้น ยางคนเช่น
ชื่อแล้วไม่เข้าไปมี เห็นเป็นเพราะ
เหตุคนใดจึงเดินทางไป พด. ค.อ. เผ่า ศวิ
ยานนท์ก็ยังไม่เห็นเขาเห็นออกมาก
ที่ประชุม ชนาคันไม่ไปก็เอาที่เดียว
คงเกรงจะพลาดค่าเสียที่ ฝ่ายค้านก็
เห็นได้ แก่นั้นทางฝ่ายรัฐบาลก็ได้
กำลังเสริมมาประเภท ๒ ถึง ๑๓ คนซึ่ง
ก็ยอมเข้ามา ทำการปฏิบัติงานในวัน
นั้นด้วย.

ก่อนที่จะถึงวาระเปิดอภิปราย
ของฝ่ายค้าน ทางรัฐบาลได้เสนอร่าง
พ.ร.บ. สหกรณ์ไฟฟ้าอีกฉบับหนึ่ง เป็น
การดองกำลังทดสอบ คณะเสี่ยงฝ่าย
ค้านคือคน คือร่าง พ.ร.บ. การไฟฟ้า
อันติ ซึ่งความจริงร่าง พ.ร.บ. อันติ
ก็สำคัญอย่างมากเหมือนกัน เพราะเป็น
การอนุมัติข้อที่ประชุมในการกู้เงิน จาก
ธนาคารโลกเป็นจำนวน ๒๖ ล้านดอลลาร์
แล้ว เท่ากับ ๒ ใน ๓ ของค่าใช้จ่ายในระ
ยะแรก.

พลั้งระบือยวาระนี้ รวมพล ๒.
ได้ไฟไฟใหญ่แห่งฝ่าย "สีกัด" ก็ถูก
บรรดาเบหุผล และหลักการในการ
เสนอร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ยังรอแวน

โดยสายยาวถึง คณะประโยชน์ในการ
สร้างเช่นนี้ยังยักยาวมอ "ปลูก
ไฟเสีย" เพื่อจะได้โอนโอนผ่อน
ตาม. แต่ได้ถูกฝ่ายค้านก็ให้อย่างรุนแรง
อาทิเช่น ส.ส. แคล้ว นพ. ส.ส.
สุกิจ นิมมานเหมินท์ และนายคง ฤทธิ
วงศ์เป็นต้น แต่ต่อคนก็ให้เอาความ
ให้เลื่องเรื่อง การสร้างเขื่อนชัยนาท
มากกว่าผู้เสียภาษีก็ได้สร้างแล้ว
แต่เมื่อสร้างก็ไม่ได้ผลแล้ว ะมา
สร้างอันนี้อีกทำไม ะเสียเงินเปล่า

ก็กันไปก็กันมา พเห็นจว่า
จึงได้มีการลงมติ ผลก็ปรากฏอย่างว่า
รัฐบาลเป็นฝ่ายชนะด้วยคะแนน ๑๓๒
ต่อ ๘๐ จากนั้น (อ่านต่อหน้า ๔)

สิ่งมหัศจรรย์ขึ้นที่แปด!!

ความคั่งแค้นของคนผิวขาวที่ต่อกันผิวดำ ในการเมืองนี้ร่งประทุทั้งร่วมกัน ทำให้คนผิวขาวทยอยทำถ้อยแถลงวิพากษ์ต่อตัวเจ้าหน้าที่บางคนและการรณรงค์สิทธิมนุษยชนด้วยกระแสนี้เปิด บันดาลให้ลูกของชาติเคืองแค้นกับเจ้านายไป ๒ คน กระแสที่ก่อเหตุเหล่านี้แหลกรุดรูงชาติเคืองแค้นไปเรื่อยๆ ไปเชื่อมลูกสาวคนหนึ่งกับโรงเรียนสตรีของชาติเคืองแค้นไปเองนั่นแหละ จึงทำให้ลูกอายุ ๒ ปีคนหนึ่งกับอายุ ๑๐ ปีอีกคนหนึ่ง มาตบเข้าหาเสาไฟฟ้าลงโผล่หน้าคนขาว ด้วยใบหน้าที่เหมะแวมระเบิดปรกฏว่าหนูนาน้องชาติเคืองแค้นจะหนีหลบตาไป หน้าที่ของโบสถ์เมมเบอร์ปัดทิ้งชาติเคืองแค้นไปบนหลังพ่อของวัฒนธรรมยุค ๖๐ ๖๑ ก็หักเพี้ยนไปครึ่ง ๔ ไปบนคัสสิม รดน้ำเหลืองของวัฒนธรรมหนึ่งส่งไปฟายเพื่อ เหวี่ยงความแค้นเขา ถลกหน้าตัวอีก ๕๐๐ คนอยู่รอบตัวความ

ไม่ไว้วางใจว่า จะมาช่วยด้วยความ
ไม่ซื่อ ทุกคนมีความรู้สึกตรงหน้า
หัวนั้นเขามองการเรียกร้องสิทธิมนุษย
ชน น่าจะเสียชีวิตไปเป็นเนิ่นนาน
ขณะที่เขาอยู่ในที่ว่างจนเคย ซัด
เค็ดเวิร์กโผล่ออกมาจากบ้านหลัง
หนึ่งซึ่งอยู่ติดกับบ้านคนถูกระเบิด
ซัดเค็ดเวิร์กออกมาโดยไม่มีรอย
บาดแผลทางบาดแผลเขย ซัดเค็ดเวิร์ก
ยกธงขึ้นเหนือเสาตัวว่า

“สวรงค์ช่วยข้าพเจ้าใหม่ชั่วคราว
เพื่อจะต่อสู้กับคนชั่วชาวต่อไป พระผู้
เป็นเจ้าทรงช่วยข้าพเจ้า ! ไม่ให้ได้รับ
บาดเจ็บอย่างใดเลย”

ห้องนี้เกรคนหนึ่งกล่าว

3.

“คุณพ่อพูดแล้วคุณ
พ่อกำลังกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง
แล้ว”

ต่อหน้าตำรวจและประ
ชาชนตลอดมรณบทเตลเวีย
ดว่า

“เราจะนั่งรถต่อไป นี่
ไม่ใช่ว่าจะทำให้เราล้มเลิก
การต่อสู้ อย่างแน่นอน”

เมื่อสำรวจสิ่งผิดปกติก็
พบว่า ถ้าหากไม่เป็น
เพราะสายไฟฟ้าแล้ว ความ

เสียพาจะมากไปกว่านั้น ลูก
ระเือกที่ถูกขังไปกระทมเขา
ถนสายไฟฟ้าซึ่งพาคขวางระ

ท่วงโบลัดักขันธ์ ๖ จงกตลง
 มาตรวงกงกลาง แดงกวั
 นนกกยความเลียบตาบ อย่าง

ฉกรรจ์ (อ่านค่อหน้า ๓๐)

ปลูกหมาก เราจะไม่ให้มันโตมาขึ้นเหนือ
เราจึงกรรกรบกรดโดยตรง ทุกบาทเงินถึ
รวมอยู่ ถ้ากรรกรบไปทั่วทั้งหมากทุก
เราจึงฉินนายแพทย์ไปอยู่ บริเวณจังหวัด
น้ำคั้นค้ำไปขาย.ซันข้าวสาร ในเวลา
ถูกเงินอยู่บ้าง คนตลาดมักด้วยโอกาส
ไปคอยชื้อหมาก เราเก็บมือให้ผู้ที่
เอ็ดด ได้อย่างนี้ทำให้กรรกรบจังหวัด
ถึงสภาพ ভাল ทานอาจไปได้.

ผู้ทำนายนกแห่งทวีปเป็นกรรม
การประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่

[illegible]

พืชอาจมีมาก โรงงานทอด
หอยก็ปลูกปอโรงงานยี่น่านมีฝ้าย ชล
ก็ขายโรงน้ำคาล.

ในอุทรมิ^๕ทว^๕ในการเล^๕ง^๕โ^๕ม^๕ มี
 ครอบ^๕คร^๕ว^๕เล^๕ง^๕โ^๕ม^๕มา^๕น^๕ด^๕โ^๕ย^๕รา^๕ด^๕ ถ^๕มี
 ก^๕ว^๕ป^๕ล^๕ก^๕ว^๕า^๕น^๕ท^๕า^๕ว^๕ร^๕อ^๕น^๕น^๕ก^๕น^๕เ^๕ว^๕า

ก็พยายาม หาเครื่องทุนแต่งงานช่วย
แก่ เขามีฉันทิภาพการสั่งเลิ้มอีกอย่าง
หนึ่ง คือเขาไม่ ใฝ่มาส่วนทำเขินแ
ก้นโก๋ ในสระบุรีทำไว้ชนะ ๕๐ ใบ
อิสาน ๓ ใบ แก่เมื่อฉลิกก็เคยไม่
กลาก อิสานไกลมาก ถ้าไม่ไ้รถไฟ
แน่มา

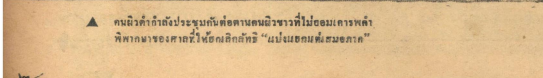
พดงเริง ฝนพองผองพมพ
ข้าพเจ้าอยากขอเรียนว่า สิ่งไหนก็
กว่าดี สิ่งไหนก็ดีกว่า

ขอความกรุณา ผู้แทนหนึ่งถือพิมพ์ตาม
ไป๒คน ไม่ให้พูดถึงความลับเลย เช่น

ก็อยากให้เราภักดิ์ๆ เข้างงักให้กัน ก
เวลาผมประชุมกัน ๖ ชั่วโมง ๘ ชั่วโมง

ไม่ตาย บ้างทมิฬเวลากินข้าว๑๕ นาที
ข้าวเย็นกว่าจะกินได้๒ทุ่ม ผมแก่แล้วไม่
ไค้มัน เวลาอภิปรายไม่รู้เขาพากันไปอยู่

โดน พอลมกนชาวกลยมาถายโลหก
ถ่ายวอยแวทกที่ ที่สุรินทร์ไปถ.ฟฟิเศ

▲ คนมีค่ากำลังประทุกันต่อคนคนมีค่าที่ไม่ยอมเคารพคำพิพากษาของศาลให้ยกเลิกสิทธิ “แบ่งแยกผิวผสมภาค”

ข้าพเจ้าก็วารีภินิหาร ก็... มาอีก เรา
ก็เดินเรื่อยเรื่อยแล้ว เสร็จแล้ว
มาอยู่รูปข้าพเจ้า นี่แปลว่าจะไรกัน
เราพิณว่ามรดกตกทอด เราเวลา
มากินข้าวมากก็ไม่มี จากนครราช
สีมา เราทราจวามากแล้วมาลงว่า
เก็บจากนาไม่ได้น้ำพา ขอให้ความ
เอื้อธรรมแก่ข้าพเจ้าบ้าง ข้าพเจ้าแต่
แล้วจะเอาอะไร ยกขึ้นลงของพล ข้า
พเจ้า ๒๒ ปีแล้ว ถูกตัวก็ไม่มีทั้ง ข้าพ
เจ้าก็กินเคี้ยว ข้าพเจ้าอยู่อย่างนี้
ก็ขยันขันธอย่าได้ แต่ข้าพเจ้ามีนัย
ช่วยก็รู้ไม่ได้ ลากะกินก็เคยอยู่มา
ข้าพเจ้าจะความเอื้อธรรมบ้างก็เกิด

หนังสือพิมพ์ประชาธิปไตยแล้ว
ว่าจอมพลสฤษดิ์ออกพรรษา ข้าพเจ้า
ไปประชุมมาพบทหารที่โคราช ว่า
ข้าพเจ้าว่าสฤษดิ์ลาออกเพราะการกัก
ตัวพาสาขายาได้คือหนังสือพระ กรม
ทหารไปให้ข้าพเจ้าไปเลย ไม่ไปประชุม
มาพบทหาร ผ่านนครราชสีมาไปแล้ว
จึงว่าสฤษดิ์ก็ลาออก การเป็นข้า
อย่างนี้จะยุติให้หนักก็ยุติก็ ฝ้าย
ความและกรม มีวิธีสฤษดิ์ว่า ข้าพเจ้า
เคารพหนังสือพิมพ์ที่รัก ไม่ให้ข้าพเจ้า
ทหารเลย ไม่ไปประชุม มีแม่ทัพข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าก็มาอยู่ที่กรมแม่ทัพ ข้าพเจ้าไป
ทรมานที่กรมทว่า ข้าพเจ้าว่าสฤษดิ์ลา
ออกเพราะการกักตัวพาในโคราชสฤษดิ์
ทั้งนี้หาไม่พบจอมพลสฤษดิ์ ข้าพ
เจ้าเสนอให้แล้วอยู่ผู้ราชการ ทหารเอง
ข้าพเจ้าก็เห็นแล้ว ข้าพเจ้าอยากไปอยู่
เกษมครอย่างเกษม เวลาปี ๕๐๔ ของ
ราษฎรก็ขึ้นแล้ว เกษมครเป็นกระทรวง
ทหารให้ให้ ทหารใช้เงินมาก ข้าพเจ้า
เคยไปทรมานมาแล้ว จึงมาหาเงินให้
สฤษดิ์เป็นคนสาธารณะ ข้าพเจ้ามีวิธี
ว่าไม่ให้สฤษดิ์ ยังมีผู้ช่วยข้าพเจ้า
อีกโดยรับข้าพเจ้าไปนอน อย่างนี้ทำให้
ประเทศชาติระส่ำระสาย ผู้ใหญ่จะ
เลวถนัด ก็รักก็เกลียดกัน ข้าพเจ้าไม่
เคยจะจากทะเลาะกับใคร ข้าราชการ
ทั้งนั้น เห็นควรอย่างแล้วพวกถกการ
พ.ศ. ๒๔๙๙ทะเลาะกันมานานเป็นปี

หลังประกาศสงฆ์

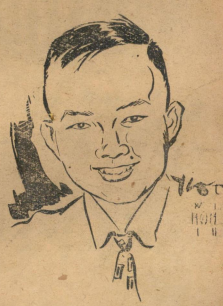
เมื่อประมาณเดือนเศษมานี้... เพื่อนชาวต่างประเทศคนหนึ่ง
หนึ่งซึ่งผมไปพบที่บ้าน... เมื่อผมไปถึงตามคำเชิญ... และได้ค้นดูรายชื่อ
มาที่เพื่อนจัดเอาไว้รับรอง... ข้าพเจ้ารู้สึกตัวคนเดียวไม่ใช่คนธรรมดาเสีย
แล้ว เพื่อนก็ปรินิพพานแล้ว
“เพื่อนเอ๋ย... แถงใจผมซบจนจริงว่ะ... ช่วงเวลาสามคืนที่แสนงาน
บ้านฉันถูกขโมยไปจนบ้านทุกคืน... คืนละอย่างน้อยหนึ่งครั้ง”
ผมได้ฟังแล้วก็นั่งครีครวญอยู่ครู่หนึ่งแล้วจึงย้อนถามว่า
“นั่นนายคิดว่ามันเป็นหัวหน้าขโมย... หรือเป็นพวกเดียวกับขโมย
ยังนั้นหรือ... จึงได้ตั้งฉันมาคิดสืบจนหลายปีแล้ว... เพื่อจะให้ฉันรับ
กิจการขโมยตัวฉันเสีย”
เพื่อนมองหน้าผมอย่างน้อย... เนื้อใจแล้วถามเสียงซุ่ม ๆ ว่า
“ถ้านายเป็นหัวหน้าขโมยจริง ๆ... หรือเป็นพวกเดียวกับขโมย
จริง ๆ... ใจให้ข้าพเจ้าคิดและกับแก้ตัวที่นายบอกเข้าไปแล้วนั้น... จะพอ

ถึงกว่าจะไม่... ได้เป็นขโมยจริง ๆ... จึงคิดจะบอกรับขโมยไม่... ให้เข้ามาเยี่ยมยามในบ้านได้

เพียงไหมที่จะทำให้นายเกิดความพอใจไม่ว่าในขโมยเขากินต่อไปอีก”
ผมมองดูตัวคุณหลักและงานกับแก้ตัวมันได้... เห็นว่าผมปริมาณ
น้อยเกินไปจึงบอก
“ขอโทษและ... ฉันเข้าใจจากแต่แรกไป... เอ๊ะ! ถ้ายังไม่นับเชิญ
ฉันมาทำไม”
“ถ้าเชิญมาเพื่อขอคำแนะนำจากนายว่า... ในฐานะที่นายไม่ใช่
ขโมยหรือคิดที่จะทำนายไม่ได้เป็นขโมย... จะทำอย่างไรจึงจะบอกรับขโมย
ไม่ให้เข้ามาเยี่ยมยามในบ้านได้”
“ในขั้นแรก...” ผมสาธยาย “นายควรจะปิดประตูหน้าต่างให้แข็งแรง
แรงเสียก่อน... และเก็บทรัพย์สินสมบัติอันมีค่าของนายไว้เสียภายในบ้าน
อย่าให้ใครคนสามมัญหาหรือระเบียงบ้าน... อันเป็นการก่ออันตรายถึงภัย
ของพลัง”
เพื่อนผมไม่ตอบว่าอะไร... ลูกขานจากก้าวสูงมีผมตรงไปใต้ประตูห้อง
ทำกริยาเหมือนจะกระโดดลงมาจากข้างหลัง... ผมเห็นว่าคงจะไม่ได้เป็นนายหรือมี
แต่คนสาธยาย ก็คิดอะไร... ขโมยอะไรก็คิดและรอให้ข้าพเจ้ามาช่วยอยู่แล้ว... ก็คิด
ก็เข้าเพื่อนผมก็บอกรับเสียก่อน... ข้าพเจ้าประตูห้องแล้วแสงสว่างก็หายไป
“แต่ไหน...” เห็นรอยเบรคตรงประตูเปิด... ผมเห็นคนเดินเข้า
เรียบร้อยแล้วที่จะรื้อหน้าต่างมีถักขามกับข้าพเจ้า... นี่คิดว่าที่ประตูและประตู
ทำกริยาไม่แข็งแรงเป็นเหตุ... มันจึงเข้ามาไม่ได้... แต่ทำไมถึงได้เข้ามาลูกสสาร

เข้ามางัดกุญแจ... คืนละที่ท่าทัก
สักคืนหนึ่ง... มันก็เข้ามาในกับกุญแจ
อยู่อย่างหนึ่งก็กักตัวอยู่อย่าง...
เพื่อนผมพาฉัน... ผมจึงไปอยู่กับ
ความมั่นคงและความมา... (ทุกหมื่น
ระบือความมาแต่แรกมากว่า... ความ
อื่น ๆ) แล้วจึงถามว่า
“นายเล็งเห็นหรือเปล่า?”
เขาหัวเราะไม่พูดอะไร... บอกว่า
“นั่นแหละ... นอกเหนือนี้ที่นั่นที่
ลูก... ก็ไปประกาศให้รู้... แต่ใจเรา
มันชอบใจเรา... ก็คือใจมันไม่แพ้... อีกอย่าง
นี่... ทั้งนั้นผมมันคิดก็ควรจะถาม

เย็น... พอปิดประตูนอนอย่างแต่มาจะ
เท่าเลย... ต่อให้คนรัก... อังคฤฯ... วัชเช
มาแข่งกันทดลอง... ลูกจะเปิดก็เลย
อยู่ในสนามหญ้าหน้าบ้านก็ไม่ได้...
“เออ... เออ... ลูกจะเปิดก็เลย
นี่... ในเวลาต่างฝ่ายต่างอาจจะเลิกคิด
กันมาก็ไม่ใช่... (อ่านตอนต่อไป)

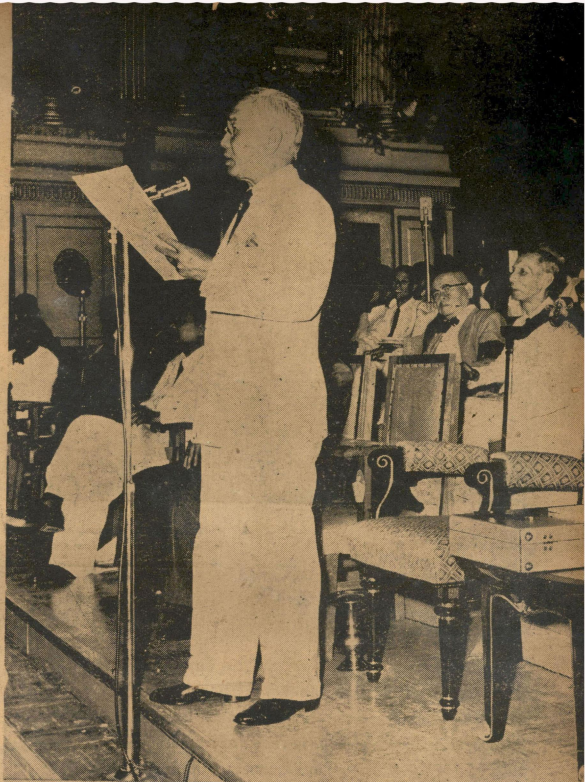

เปิดอภิปรายทั่วไปไปนาคын

การเปิดอภิปรายทั่วไปสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งได้เริ่มขึ้นเมื่อเช้านี้ที่
 หอประชุมซึ่งเป็นอาคาร ๓ ชั้นและได้มีนักวิชาการไทย อเมริกาและ
 เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไปหลายที่ เป็นไปอย่างราบรื่นและเรียบร้อยมาก
 บรรดาผู้เข้าร่วมอภิปรายต่างต่าง ๆ ได้ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะ
 เกี่ยวกับปัญหาของประเทศไทย เราหวังว่าปัญหาเหล่านี้จะได้รับการแก้ไข

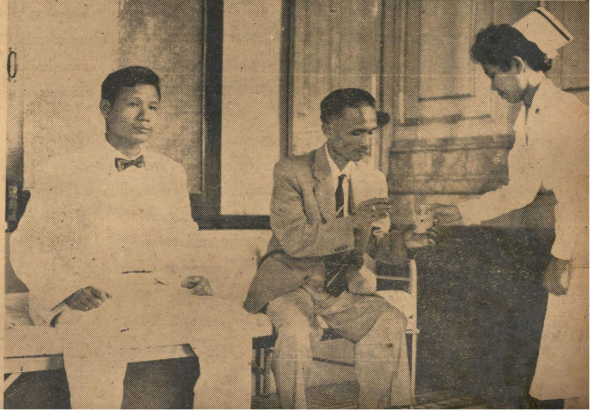

สองวันสองคืนเต็มทุกรัฐ

มีเหตุเกิดที่ปราสาทราชธานีเมื่อคืนวันเสาร์ที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๐๑... (The text is partially obscured and difficult to read in full, but it appears to be a news report or commentary.)

ภาพโดย "คาถ้อง โท-สัพคั"

จะไม่ให้ประชาชนทั่วไป ได้รับทั้งการอภิปรายโดยละเอียด ซึ่งอาจจะทำให้เกิดความวุ่นวายกับรัฐบาลมากขึ้น รัฐบาลจึงจำเป็นต้องมีการที่จะต้องระงับการถ่ายทอดเสียงในการอภิปรายเสีย นี้ก็เท่ากับรัฐบาลได้แสดงความไม่บริสุทธิ์ใจออกมาแล้วประการหนึ่ง

นอกจากนี้การเสนอว่า พ.ร.บ. เงินยืมนี้ ซึ่งได้ผ่านสภาไปแล้วโดยฝ่ายรัฐบาลชนะ ๑๓๓ ต่อ ๑๑ แต่คณะเสนาบดีรัฐบาลก็ได้โต้แย้งทำความพัวพันด้วยออกมาโดยชัดแจ้ง โดยการใช้ประโยชน์ที่ประชุมคณะเสนาบดีทางลับ ทงนั้นก็เพื่อเป็นการข่มขู่ ส.ส. ประเภท ๒ โดยอ้อมๆ แต่กระนั้นก็ยากที่จะให้เห็นแล้วว่า ส.ส. ประเภท ๒ เหมียวเกาะเคลื่อนไหวกันมาตั้งแต่ เพราะปรากฏว่า ส.ส. ประเภท ๒ หลายคนถูกขับออกจากที่ประชุม ส่วนสมาชิกฝ่ายพรรคที่ไม่ใช่ประชุมก็มี ๒๐ คน นักขอมแสดงให้เห็นชัดแล้วว่า ฐานะของรัฐบาลขณะนี้จะไม่มั่นคงในภายภาคหน้า ที่ทำให้เรามองเห็นอนาคตของรัฐบาลไทยอย่างแจ่มชัดก็ดังนี้

ความเสื่อมโทรมของรัฐบาล ซึ่งทำให้มีชัยแห่งความไม่ปรากฏว่ารัฐมนตรีและสมาชิกของพรรคเสรีบางคนได้แสดงอาการว้าวุ่น "ก๊วย" ในที่ประชุมอีกด้วย มันเป็นการทำลายความมั่นใจของประชาชนโดยตรงทีเดียวเช่นมีการแสดงอาการเพื่อประธานสภาขึ้นต้น ด้วยการสั่งให้สมุหนายกออกนอกสภา ซึ่งการเช่นนี้เป็นหน้าที่ของประธานโดยตรง ซึ่งถ้าหากถูกถือ มีสมาชิกบางรัฐบาลบางคนแสดงท่าเป็นอันขาดเท่านั้น โดยจะใช้กำลังเข้าทำหน้าเข่นแค้น เข่นบุญที่เข้าด้านไม่ลดทอนไว้แต่ให้ช่วยค่าของความเป็นมนุษย์ เพราะมนุษย์เราเห็นใจข้อว่าเป็นสัตว์ที่เป็นสัตว์รักในเหตุผลเข้าประยุกต์กันไม่ได้ด้วยกลาญ เช่นนี้แล้วชะตาของรัฐบาลจะมีวิบัติไป ได้อย่างไร ในเมื่อหมกไว้ด้วยความชั่วร้ายทั้งนั้น.▲

ดล ราช โคช

๑ ขาวและดำ

ต่อจากหน้า ๒๕

ในการวันศุกร์นั้น เพื่อนบ้านคนหนึ่งชื่อซึกเกิดเวรชี้กล่าวว่า "คนมาจ้ข้าพเจ้านี้" ว่าเป็นเสียงอะไรโดยตลอดเมื่อกระแสปั่วว่อนจึงทำให้ข้าพเจ้าวิ่งออกนอกห้อง" เพื่อนบ้านคนหนึ่งมาลงบ้านซึกเกิดเวรชี้ ที่บ้านเรือนไปแล้วก็รับมาอย่างเสียงดังด้วยความกลัว เพื่อนบ้านอีกคนหนึ่งกล่าวว่า คนใดเห็นอะไรเงี้ยก็ว่าและตอบว่าทุกสิ่งก็บอกคนทั้งนั้นไปอย่างเร็วเร็ว หลังกาลเสียงระเิดก็เกิดขึ้นแล้ว

ซึกเกิดเวรชี้กล่าวว่า "สงครามเกิดขึ้นแล้ว อย่างเต็มเหี่ยว เราจะไม่หยุดยั้งในการต่อสู้เพื่อเราทุกคน"

รุ่งเช้าซึกเกิดเวรชี้กับเพื่อนบ้านทั้งสี่ของเขาย้ายเข้ามาด้วย โดยไม่ยอมให้คำประกาศของเขาราวว่า "ถ้าว่า" "ใครละมิดถูกนายจะจับกุม" ซึกเกิดเวรชี้ ไปในคืนนั้นก่อนหน้าจะออกประกาศจึงมีหญิงสาวคนหนึ่ง หญิงนี้โกรธคนหนึ่งเท่าเทียมอย่างหนึ่งมีลักษณะสง่างามรังเกียจยิ่งยงมาก

เมื่อเธอออกมาก็ได้ถือคบเพลิง ถือลิกซ์เช่นซึกเกิดเวรชี้ โดยไม่คำนึงถึงยัยที่ชั่วช้า แม้จะแยกกันถึง ระหว่างนี้โกรธกันฉิววาว เมื่อคนไปขอผู้สมัครการจากลิกซ์ก็มิรัก ก็ให้รับคำตอบว่า "เราจะจับกุมพวกมันคืนทุกนาย" แต่แล้วซึกเกิดเวรชี้ก็ออกฉีกที่หลายไปไม่ได้ถูกใจ เหตุการณ์เป็นปรกติในบัดนั้น

อย่างใดก็ตามซึกเกิดเวรชี้ ก็เรียกประชุมสมาชิกของเขามาที่คานลิกซ์และเข่นเข่นกันก่อน เพื่อหาวิธีในคืนที่ต่อสู้ ให้ใคร่สามสิ่ง อันเสมอภาคให้ให้ ในที่ประชุมได้ลงมติว่า "ให้สู้ต่อไป"

ซึกเกิดเวรชี้กล่าวว่า "ฉันพูดอย่างนั้น" ซึ่งข้าพเจ้าเห็นได้ว่า พระเจ้าไม่ต้องการให้มีความแตกแยกกัน ข้าพเจ้าขอตายจากลูกเรเบิด เป็นที่แน่นอนว่าเรเบิดคนนั้น หมายมีชีวิตข้าพเจ้า แต่พระผู้เป็นเจ้าก็ ได้ช่วยชีวิตข้าพเจ้าเสีย"

หัวหน้าขบวนการก็สั่งปลุกปลอบให้สาวกให้สู้ต่อไป แต่ไม่ให้อำนาจที่คาน "เราสู้ ที่ว่าโดยสิ่งที่เราถูก

ฆ่า นั่นว่าเสียสิ่งหักกลองไม่ไว้ แต่เราสู้ในที่สุดก็ด้วยมีก กว้างไม่ หรือด้วยสมัยอื่น แต่เราเรต่อสู้ด้วยความมานะอดทน เราจะต้องชนะอย่างแน่นอนที่จะบรรลุถึงชัยชนะไป"

ในเวลาเดียวกัน คณะกรรมการเมืองเบอร์มิงแฮม ก็เรียกประชุมตัวกันที่เหมือนกันผลของการประชุมบรรดาคณะผู้ชาวเห็นว่าเป็นการดีที่จะทำการอื่นนอกจาก ละเมิดจารีตประเพณีของชาวเมืองนั้น ซึ่งไม่ยอมให้คนใดล่วงล้ำงวอบกับกลีชาวคนใดคนหนึ่งแล้ว ดังนั้นผู้บังคับการตำรวจลิกซ์ก็มิรัก จึงออกจับกุมคนเลวตัวนี้เป็นการใหญ่ รวดเร็ว๒๐ คน โดยไม่ยอมฟังเสียงคนเลวตัวนี้แต่เพียงข้อเขียนของเขาว่าเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญเสียแล้ว

การจับกุมใหญ่ครั้งนี้ ซึกเกิดเวรชี้ได้กล่าวออกมาอย่างเดือดดาลว่า

"ข้าพเจ้าไปขังก็แน่นอนว่าเปล่าๆเท่านั้นเอง"▲

สมัย เรื่องโกร

๑๓๐, ๒๕๐๐

๑ หลังกระจกเงา

ต่อจากหน้า ๒๕

ทำไมจึงแข่งกันทดลองอยู่ ได้นมๆ?" สมชักรอช้อย

"พูดไป!" เพื่อนมมาชาน "ใครจะไปได้นมได้นะ ไรๆก็อยู่กันระแวงมาด้วยอีกทั้งนั้นและได้กระเบิดนมเคลียร์นั้นมาอีกแล้ว อีกอีกทั้งนั้นว่ากันมาได้นม พวกเข้าไปพูดจาให้มันกว่าจะเป็นคนพูดอะไรแต่เลอะเลือนไปจนกับเราว่า ต้องมีคนฟังโดยต้องตั้งใจพูดไป โอ๊ย!"

สมศรีจึงเอื้อมมือไปโดนคอนท้ายของสมศรีพาด ขอร้องหน่อย

"ฉันไปทำอะไรได้นมละ - ถึงให้มันแสดงนมสาวกเอาฉัน"

"ฉันไม่รู้มา เรื่องนี้ก็ยังกินนมอยู่แต่ทุกๆนายกินไปพูดเรื่องรักเอ็งกินนมเอ็งรักไป นมฉันชอบซักไปให้เอ็งเลิกละกันเสีย" เพื่อนมมาชาน

"ใช่" สมศรีทั้ง "อย่ามายุความหยอเย้ยเพื่อน นาคะหากเ็นคนอื่นก็จริง ลูกเรเบิดนี้เคลียร์นะเพี้ย แต่ โธษะเพื่อนคานนายไปคังเท"

"เอาเถอะ! เอาเถอะ!" เพื่อนมมาชาน "อย่ามายุด้วย นมสาวกความ

1896 1956

TRIUMPH ไตรอัมพ์

สินค้าใหม่จากอเมริกา

มีเนื้อ.....
ชนิดโรบิ้น"คอง"
เป็นต้น

เขียนโดย...

สำนักงานผลิต ไตรอัมพ์

23-24 ซี่งแป นพาทอง โทร 2๐๓๘

ข่าวรักแก้คดีอาชญากรรม."

นสพ. "กรณีอัยการยื่นข้อหาไม่ไป
ถึงหน้าศาล"

จอมพลคน "คนไม่รักความ
แจ้ง"

นสพ. "สฤณีเคย์วัน ร.ม. ไปปลง
ศพพ่อว่าอย่าไว้อาลัย"

จอมพลคน "สฤณีเคย์วันหยาบ
ไปถึงศพพ่อว่า ไม่รักศพในชาตินี้"

และเขาไม่กลับ. ประกาศทั่วโลกแล้ว
ข้าพเจ้าเองก็ยังไม่เข้าใจ แต่ก็

พบข้าพเจ้าจะบอกว่า ถ้าไม่สนับ
สนุนรัฐบาล ก็ยอมยอมกันไว้

สัญญาเป็นกันไม่หักเห ข้าเขื่อน
ว่า ถ้าทรยศก็อยู่ในชาติไทยไม่ได้

แต่คนอื่นจะถือว่าข้าไม่ทรยศ จอม
พลอาจจะปลดออก จากบัญชาการ

ทหารบกก็ได้ แต่ข้าพเจ้าจะไม่
ปลดสัญญาได้ เพราะเกิดออกจากรัฐ

กันแล้ว จะไปปลดจากบัญชา
การทหารบกอีก มันออกจะมาก

ไป" ▲

บรรพต สิงห์พันธุ์,

๐ เรื่องหนึ่งๆ

ต่อจากหน้า ๒๔

อิลีย คาซานผู้สร้าง "อิหนู"

เห็นจะพิถีพิถันจนกระทั่งออกแทนส์
ดอลลีอันเป็นที่รัก Baby Doll ในยุค

ที่สมัยอยู่ในสมัยแรกๆ ของเธอ
หรือจะว่า ออกก็เพียงสองวันเท่านั้น

เรื่องพระคัมภีร์ทำให้เธอมีรูปร่าง
สวยแล้ว แต่กว่าเพราะเธอเข้าไปเฝ้า

โรงงานย้อมผ้าของคู่ครองซึ่งมีทุนมั่งคั่ง
เธอก็ทว่าอย่างโรเลีย เธอทุ่ม

พันหมื่นมาทำางงานย้อมผ้าของเธอ
ทุนนี้มหาศาลกว่างานย้อมผ้า

ของเธอมาก เธอได้กำไรอย่างมากมาย
ขึ้นเสียด้วย หรือเธอได้เข้ามาหา

พระคัมภีร์ไปย้อมผ้าอีก A ถึง Z ก็
สามัคคีในนามของ "อิหนู" ลงทุนลง

แรงคนไว้รอที่ท่าเรือต่างไปเลย.

บทบาทในเรือนทองนั้นร้ายมาก
เสียด้วยที่สุดตอนที่ผม เขียนมันได้
เอาหนังสือออกก็ด้วย คนเขียนนี้คิดมา.
มันนั้น คงดีลัดลอกก็พูดในบท
เราให้อ่านกันว่าเขา "สะแดง" กัน
อย่างไร ซึ่งก็กลายเป็นคำพูดที่แสดง
ใจ พระสงฆ์องค์เจ้าที่ศาสนา
ออกก็เข้าให้อย่างเต็มที่จนถกกัน
ประทั่งไปยังขั้วใหญ่ และห้าม
มิให้คนที่ถือศาสนาออกก็ดูหนึ่ง
เรือนนี้เป็นอนาชาต.

แต่ถ้าเรารู้จักความจริงแล้ว ถ้า
พิจารณาให้เห็นความจริงแห่งนั้นไม่ได้
กระไร ก็คือเข้าไปในดินทองที่ไม่ได้เห็น
เช่นตอนที่ครั้ง มาดาม ทรูมกร
กล่าวเข้าไปในท้องน้ำของ "อิหนู"
แต่ถ้าอย่างนี้อยู่ในอ่าง ภาชนะที่กระ
เซ่นฆ่าเป็นอ่างน้ำทั้งนี้ และสิ่งจริง
ก็ว่าด้วย กันนั้นรูดว่าเธอมีความ
"หน้ามืด" ของมันที่จริงจะอยู่
มีความหมายอันเห็นได้ชัดกันว่า ใ
ก็เอ๋ยไรในท้องน้ำนั้น ซึ่งเล่าเธอ
"อิหนู" ไปเล่นออกมาพร้อมกับ

ชนพื้นเมืองเพียงเล็กน้อย หรือภาพ
อันน้อยนิดที่เข้าหุ้ม (ความจริง

เข้าหุ้ม) ก็คือของอันกว้างขวางอัน
"อิหนู" จนกระทั่งไปอยู่ทุกที่ตลอด

ไปอยู่ตลอดทั้งเกาะมาให้อยู่โรงงาน
มีฝ่ายของเรารู้จักกันว่าเป็น "แผน

กรรม" อย่างหนึ่งเข้าเป็นทนาย
เข้าหุ้มกันไม่มีการยอมเพราะเครื่อง

ระของ "อิหนู" หรืออีกเขาเอา
คนไปหุ้ม เหลือแต่เพียงเหลือเล็กน้อย

สำหรับเด็ก (คืออิหนูนั้นแหละ) นอก
อยู่เพียงเก็บ เลี้ยงขึ้นในกองปูนเคียน

นี้ มีหน้าเข้าย้อม "อิหนู" ซึ่งอยู่ในชุด
แพรวาง ๆ ทั่วทั้งบริเวณ "...นอก

เลี่ยนห่มนอน หุ่นอย่างออกอย่างอื่น
นอกเลี่ยนห่มนอน..." อย่างนี้

แมง ๆ เข้า ๆ เคียนนั้นเสียอีก นอก
ที่พันนี้ก็เลยเข้าไปไว้ในโลกที่คิด

คิดไปในการไปเคียนนี้ คือให้เข้า
ห่มพวกนี้เอาเพราะเด็ก มาดามหัว

อีกแยกกัน มีทั้งความพอใจของ

หัวใจไม่ว่า หนึ่งคนสาว (กติกมัน)
อยู่ในห้องเวลากลางคืน สงสัยสอง
ชายแหม่วกันไปเยี่ยมกันที่โรง
พยาบาลเพราะอยากไปเยี่ยมอีกคน
ของคนที่เสีย หัวใจในนาถุทลกล
ให้ไปเสียสองคนก็ ขยายภาคนใน
บ้านด้วยเรื่องนั้น จึงหาเรื่องขึ้นถ้า
หวั่นหัวใจ โกรธจนกรวย คอยกัน
ทั้งคู้อย่างนั้น.

หมองเข้าไปไว้ด้วยเลี่ยน คาซานผู้
ซึ่งเป็นทนายผู้ว่า และผู้ก็ทำการแสดง
เรื่องนี้ แกะ "หัว" ในทางนี้ย่อมมาก
และแกะมีความประสงค์มิได้ก็ทำการ
นอกการเพราะพบกันใหม่เรื่องใหม่
ไปด้วยกันหาผล ไร้ซึ่งธรรมอันดี
โดยสิ้นเชิง ไม่แต่พวกคาซานออก
จะไม่ยอมแต่ด้วย รัฐบาลอยู่ในอเมริกา
ทั้งที่หลาย องค์ที่เห็นหลายเด็กขาดใน
ข้ออ้างว่าเป็นการเลี่ยนเด็กธรรมอันดี
ของเยาวชน (หญิง) อย่างร้ายแรง.

ในแง่ของศีลธรรม ถ้าดูอย่าง
มากในเรือนแล้ว เห็นว่าอะไรไม่
แน่ ถ้ามี "วิวก" ในเมืองไทยเรานี้
ประพฤติเช่นนี้เข้าได้ และมี "หญิง
อ่อน" สมชายแห่งงานด้วยโคม
เรือนไรทั้งระยะเวลาเพียงกัน
เมืองไทยเราไม่เหมือนกับ (หัว
และอีกด้านแล้วก็ไม่ทราบ) ก็เลยไม่
สู้กระไร แต่ฉันนึกไทย (ก็เสียลูก

ใบ-ลัดปกนี้

ผู้หญิงวัยรุ่น) จักรการใจอ่อน เลี่ยน
เคลมทองใหญ่ในสิ่งเร่ร่อนเธอได้จ้าง
ไว้ให้ "อิหนู" คนนี้แล้วเร่ร่อนเยิน
ไปก็จะได้ค่าจ้างคน ๆ หนึ่งเยินยุค
การอาเร่ร่อนอย่างอื่น อย่างเมื่อ
เคยเยินเยินมาใน "โรมานซ์" ทรง
ออกก็เกิดอยู่ในยุค เมื่อมาค่า
อิลียหมั่นนี้ ๆ ก็ถูกไปก็ว่า เมื่อมา
ลิ้นมือนโรคนิยกรณิณีเข้าย้ายชาว
แผ่นดินของเขา ก็แก่เพราะกระใจไป
เพราะคนมาลิ้นปากกันก็เกิดเลี่ยน
เยินเลี่ยนไปเลย คนนี้แพก ยูนเข้า
มาเยินเยินมาใน "ไม่ว่าไปข้างไหนก็
ก็โดน" "ไอ.ไอ.ไอ.ไอ.ไอ.ไอ.ไอ.ไอ."
ไปไม่พบคน เมืองไทยเรานี้เยิน
แพกกระ ไล่ก็เกิดโรเลีย "อิหนู"
เป็นแพกเข้าข้างละ สถานที่ตั้ง
กระพืดก็เกิดพาว์ กระพืดแพก
ขึ้นก็เกิดเยินเยิน, แพกก็เกิดเยินเยิน
และ "อิหนู" ก็เกิดโรเลียหรือ
มากระพืดกระพืด.

สรุปแล้วคนเร่ร่อนไม่ไป
อย่าคิดอะไรให้มากเกินควรไปก็แล้ว
กัน แม้แต่ตอนที่เข้าห่มควรีเล่น
ให้ลอกกับ "อิหนู" เมื่อว่าตัวได้
แล้วเอาที่เลี่ยนหนึ่ง "อิหนู"
เล่น ทำให้อิหนู" คนนี้ว่าอยู่
สนุก หรือคนโรมานซ์กันอย่าง
กันมันจึงว่า (อ่านต่อหน้า ๔๕)

อิลีย
อิลียคาซานผู้สร้าง
อิหนู

บริษัท อิลียคาซาน จำกัด
๒๒๒ ถนนวิภาวดี
กรุงเทพฯ

ต่อจากหน้า ๑๗

เกริ่นมาตลอดแล้วละครับ ตอนนี้จะขอ
ทำเนื้อหาเข้าไปจนจบเรื่องภายใน ซึ่งอาจ
แบ่งเรื่องเป็นภาคๆ ไว้รอชมไว้พบกัน
ที่จะจะจัดภาคใดก็ตามตามพอละ เพราะ
จะดูก็ต่อตอนที่ให้หมด ในวันนี้ก่อนนั้นจะ
ดำเนิน... ไว้รอชมก็ถึงกับไปหาตั้ง
ดูสักหน่อย... ไม่ได้อ่านแล้วหรือยังก็ไป
เฉพาะ เรื่องนี้ดีกว่า... ไว้รอชมก็ถึงกับ
สักไปจะเก็บเล่มสุดท้ายที่พอจะรวบรวม
ให้คนอื่น... นอกนั้นก็ไปพบคุณที่
พิมพ์แล้วมีทั้ง... ถ้าไปไม่พบก็... ซึ่งอาจ

[illegible]

บางกอกขอนแก่น
๕๐ ถนนพัฒนาพงศ์ สุวีริศ
พระนคร และชนถ้างโรงแรม
ปู่ ถนนสุรศักดิ์ สี่ลม
พระนคร และสาขาท

7 87

วาทะของคณะรัฐบาล:

พลเอก เภา เพียรเลิศบรรดาศักดิ์ท้าวทศกิจ

บริษัทคนไทยทำถาวร

อย่างไรก็ตามประเทศไทยและนายพาณิชยสถานให้เหตุผลว่าเหตุนี้ทำให้
ควรมีการกำกับกับเงินลงทุนที่ ๒๐๒๒ แล้ว และรัฐบาลไทยจะควมึงตัว
จะอยู่ในความคุ้มครองเมื่อกลับมาแล้วจะดีกว่านี้ พวกเขาก็กลัวว่าถ้า
ไป พวกเขาก็กลัวติดต่อกับของงานด้านเงินคงเพิ่มเข้ามาในประเทศไทยอยู่
ตลาด แต่เป็นความจริงอยู่ซึ่งนั่นว่า ของการขาดทุน ร้อยปีในความเป็นมา
ของรัฐบาล ได้พยายามไปแต่เงินคงคง อย่างไรก็ตามแล้ว แล้วไม่ทราบ
ว่าเงินคงคงประเทศกลาในแง่ประเทศไทย.

[illegible]

แม้กระทั่งการออกของรัฐมนตรี ๕ นาย รัฐบาลนั้นก็เปลี่ยนไป ไม่ทรงพระระเห็ดขึ้นเคียงคองภพ
ของรัฐบาลที่ประกาศใช้ ซึ่งเดิมทีนั้นก็ตลอดจนกันทีเดียว เพราะเมื่อใดที่ราษฎรออกบดขยี้ความ
ขึ้น กระทั่งทางต่างประเทศต่าง แลเห็นว่าการออกดีดความที่ราษฎรออกบดขยี้ ความที่พอความ
การเมืองถูกกดขี่ให้ไว้ความของรัฐบาลที่เปลี่ยน เพราะเมื่อใดที่ราษฎรออกบดขยี้ความที่พอความ
ทางประเทศที่ไม่ได้ขึ้นด้วยของรัฐบาลที่เปลี่ยน เมื่อใดที่ราษฎรออกบดขยี้ความที่พอความ
มา แลเห็นว่า รัฐบาลนั้นมันคงอย่างไว้ไว้ คำนี้ไม่ใช่ว่าความจริงก็ขึ้นบ้างอยู่.

การไต่สวนอธิบดีกรมป่าไม้:

ตามภาษิตกฎหมายข้อนี้ถือว่า คน

เราไม่มีความผิดจนกว่าศาลจะได้

พิจารณาข้อมูลภายใน และปล่อยบทที่ฝึก ๑๐ คนดีกว่า ๑ โทษคนไม่ฝึก ๑ คน
กันนะ เราเชื่อว่าผู้ฝึกทุกคนทำอย่างเต็มที่ เราเคารพทุกที และพิจารณาความครบ
ด้วยค่าตัวบนขนาและผลที่รู้เท่าไรก็เท่าไร ความดีนั้นมาด้วย เราเข้าใจว่าคน
กรรมกรก็ได้รับข้อดีไปๆ ของเจ้าข้าสละก็รับแล้วมีลูกคนที่รับก็เคยกับ
แต่ก็เลือกเอง คนที่ไม่มีความดีก็เลือกด้วยทั้งๆที่เข้าใจกันไว้ก่อน กรรม

บุกเบิกอาชีพ

ทางสะดวก อย่างเช่นบรรณนิเทศย์อยู่ที่ไหนอยู่ในวงการว่า จำเลยคือผู้ที่ต้องหา มีสิทธิ์ที่จะหักล้างกรรมกรที่จะพิจารณาถึงของกันได้ ในเมื่อเห็นว่าการกรรมกรนั้น เป็นคู่หรือของคน คงมีหรือที่กรรมกรจะไม่จริงใจที่จะหักล้างว่านักการเมือง ไม่สมควรเป็นกรรมกรได้ส่วนเรื่องของเขา เราไม่ทราบว่าเขาจริงของคู่หรือไม่ คงดูมียศที่เรารู้เพียงไม่กี่ แต่เมื่อเห็นถึงศักดิ์ของกรรมกรที่เป็นนักการเมืองผู้หนึ่งแล้วแต่ทั้งนี้คือที่ว่า "เรื่องของเขา" เขาก็ไม่มีวันจะเห็นความผิดไปได้นั้น ๆ คุณไม่เชื่อก็ค่อยดู ถ้าหากนายแพทย์ไม่ผิด ผมก็จะขอลาออกจากงานแน่ ๆ และผมจะไม่ได้อยู่เมืองไทยเด็ดขาด" ซึ่งเป็นการแสดงการอาชญากรรมอย่างหนึ่งซึ่ง ๆ เราเห็นว่าคุณเห็นมาถูกต้องทั้งนี้ทั้งนี้กัน ถ้า พ.ท. ฐิตะพรหมวิเศษชัย ไม่ยอมเปลี่ยนกรรมกรให้ที่พบความว่าเราเลิกทุกคนได้ถึงความยุติธรรมของรัฐบาลนี้.

ต่างประเทศ

กรรมกรคันจาร:

รัฐบาลสิงคโปร์ได้อนุมัติงบประมาณ ๑ แสนเหรียญหรือเท่ากับ

๒ ล้านบาท เพื่อปรับปรุงแผนการท่องเที่ยวในสิงคโปร์ให้เจริญขึ้น โดยทั้งนี้แห่งหนึ่งจะจ้างกรรมกรและมีการกรรมกรเป็นทั้งที่ศึกษา ที่สิงคโปร์ก็ยังมีปรุงสมบัติการให้ทั้งที่คนพามาท่องเที่ยวทั้งที่สิงคโปร์และสหพันธรัฐมาลายู มากขึ้นนั้น ก็ยังให้ทราบถึงกันว่า นักท่องเที่ยวอเมริกันได้ใช้จ่ายเงินมาที่คนพารโนครวนออกโลกเมื่อครั้งถึง ๑๓๕ ล้านเหรียญเกือบ ๑,๐๐๐ ล้านบาทแต่สิงคโปร์ก็เพียง ๒ ล้านบาท.

ขณะที่สิงคโปร์และสหพันธรัฐมาลายูเป็นเอกราชขึ้นนี้ ได้ทำให้

กล้องถ่ายรูป...

แบบนี้นี่ก็ถ่าย

พอใจแล้ว

มีกล้อง 35 มม. 55 มม.
ใช้แบตเตอรี่ ๖ ม. ๒ เซลล์ 60 นาที

มีกล้อง 35 มม. 55 มม.
ใช้แบตเตอรี่ ๖ ม. ๒ เซลล์ 60 นาที

มีกล้อง 35 มม. 55 มม.
ใช้แบตเตอรี่ ๖ ม. ๒ เซลล์ 60 นาที

ตัวเล็กแบบนี้นี่ก็ถ่าย

คู่ปณ. 335 ๒๖๖๘๐

ประชาชนที่อเมริกันมีความสนใจในดินแดนเอกราชใหม่มีมากและบรรดาชีวิตที่เกินจากคนและเรือก็ควรเตรียมแผนการโฆษณาที่จะซื้อสัญญาชาวอินเดียนอเมริกันให้มาเพื่อคิดแผนการที่จะถ่วงเปลี่ยนแปลงเมืองให้ชาว แต่ถึงแม้ประมาณ ๒ ล้านคนจะจ้างกรรมกรที่สามารถควบคุมที่ปลูกยาสูบซึ่งชาวอินเดียนจะขายถูกถึงชาวต่างประเทศให้มาเพื่อซื้อสิงคโปร์และสหพันธรัฐมาลายู ได้เพียง ๒๐ ล้านคนแล้วก็ตามก็ควรที่จะพิจารณาถึงชาวอินเดียนซึ่งได้ผลประโยชน์ทางนี้ ประเทศและวัฒนธรรมของชาวอินเดียนก็ควรที่จะซื้อ ซึ่งผู้ซื้อชาวอินเดียนทางนี้เห็นว่าค่อนข้างน้อย แต่ก็อาจจะมีบางคนที่มีความสามารถเพราะนอกจากเป็นลูกหลานกรรมกรที่เข้ามาเข้ามาในเมืองแล้ว ยังเป็นชาวเอเซียแอฟริกาชาวต่างประเทศที่รู้จักกันแผนการที่กันด้วย.

ข้างนี้ที่ ยองกิง ถึงแม้ความหมายดีและยังมีปรับปรุงอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเช่นเดียวกัน ซึ่งได้ออกเป็นกฎหมายที่สหประชาชาติที่นาซาร์ขึ้น โดยมีคณะกรรมการ ๓ นายและโยเกน นายซึ่งผู้ว่าราชการการของกองเป็นผู้นำแต่ทั้งนี้โดยบุคคลที่จะซื้อเชิญให้เป็นกรรมกรนั้น ซึ่งในพวกนี้ผู้เชี่ยวชาญในการขนส่ง เจ้าของโรงแรม และนายพาณิชย์ขึ้นนั้น ๆ

ในการที่จะขึ้นแรกนี้ รัฐบาลจะช่วยเหลือออกทุนรอนให้ แต่จะเป็นจำนวนเท่าใดนั้น ผู้ว่าราชการการได้ปลูกยาสูบหรือมีคณะกรรมการต่อไป และให้วางหลักการไว้ดังต่อไปนี้:

- ๑) พยายามที่จะชักชวนนักกักตุนยาให้มาเพื่อซื้อของให้มากที่สุด.
- ๒) ระเบียบปุระเกาะต้องให้เป็นระเบียบสถานที่งานให้สำหรับผู้มาพักผ่อน.
- ๓) ให้ความสะดวกแก่กักตุนยาเรือเช่นอย่างนี้.
- ๔) ให้ความสะดวกในต่างประเทศให้เห็นความสวยงามและความสะดวกของกอง.
- ๕) ร่วมมือกับบุคคลที่ให้บริการแก่ทั้งที่ทั่ว และ.
- ๖) เร่งเสนอความเห็นและแนะนำต่อรัฐบาล ให้มีการควบคุมที่กักตุนยาแล้วนั้นเป็นผลสำเร็จและทั่วทั้งที่นาซาร์ขึ้น.

รวมความก็คือทั้ง สิงคโปร์ และ ยองกิง ซึ่งเป็นเกาะเล็ก ๆ เรามีความสนใจที่จะปรับปรุงอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยความควบคุม และสนับสนุนของรัฐบาล เพราะอุตสาหกรรมนี้ขึ้นใหม่เงินมาซึ่งประเทศ และทำให้ชาวโลกได้เห็นภูมิประเทศและวัฒนธรรมของชาติได้เป็นอย่างดี.

ที่สิงคโปร์และยองกิงเห็นว่า อุตสาหกรรมที่ขึ้นจะควรอยู่ในความอำนวยความสะดวกของรัฐบาลขึ้นเป็นการถูกต้องที่สุด แม้ในประเทศ ออสเตรเลีย ก็มีแผนกที่การก่อสร้างในความอำนวยความสะดวกของรัฐบาล ทั้ง ๆ ที่อุตสาหกรรมนี้ควรจะเป็นของประเทศไทยเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่ที่แผนกขึ้นขึ้นในความอำนวยความสะดวกของรัฐบาล เพราะกักตุนยาจะมีชื่อเสียงจากการชดเชยซึ่งกันเป็นความร่ำรวยของเขา และเขาไว้วางใจว่าการชดเชยจะไม่ได้ถึงถึงข้อนี้มากนัก นอกจากที่เขามาพบสถานที่ต่าง ๆ เพื่อความเพลิดเพลินในเวลานั้น อันนี้วัฒนธรรมของชาติเป็นสิ่งที่นักที่การชดเชยคือคนขึ้นขึ้นเข้ามาเพิ่มพูนแล้วละซึ่ง ๆ ถ้าที่เหล่านี้ไม่ได้อยู่ในความควบคุมของรัฐบาลจะถูกคิดค่าตามเขตนานักที่ควรออก หรือนักที่การชดเชยคือคนขึ้นขึ้นไม่ควรรู้ เงินจ้าย ซึ่งประเทศไทยอาจกลายเป็นว่าวิไลในครวนอกแบบใช้เงินไปก็ได้.

นอกจากนี้สถานที่ที่นักที่คนควรควรดูจะไม่ได้นับการที่ปรับปรุงดี

การสมควร ถ้าไม่อยู่ในความควบคุมของรัฐบาล เช่นสถานที่บางแห่งที่ถูก
เป็นสถานที่ที่ควรควบคุมแต่บริเวณข้างเคียงส่งผลกระทบต่อคนที่ได้สถานที่แห่ง
นั้นหมดความงามหมดความน่ารื่นรมย์ไป เกือบทุกอาคารและครัวเรือนเข้า
เมืองมีลักษณะตามหน้าตาโดยคร่าวๆ ซึ่งทำให้หนักหนาต่อการต้อนรับ เว้น
แต่ชนชาติอเมริกันที่ไม่ค่อยมีการวิชาวาชนชาติอื่นๆ ทั้งนี้ถ้าเนื่องจากการ
ของรัฐบาลที่รัฐบาลยอมประมาทไม่ได้ ที่ระบอบของชนชั้น หรือชน
เทอิดที่ควบคุมระบอบ เราจึงเลือกภายในชั้นแรกเมื่อได้เห็นข่าวในหนังสือ
พิมพ์ว่า คณะรัฐมนตรีได้ยื่นแผนกพัฒนาการปกครองมาสองฉบับ
เสีย เห็นว่าเป็นความคิดที่ถูกต้อง แต่เมื่อได้ฟังแถลงการณ์ของคณะประชา
สัมพันธ์ว่าชาวจีนไม่มีความเห็นความจริงเท่าเทียมกัน และหวังว่ากรมประชา
สัมพันธ์ควรจะไปปรับปรุงงานแผนกเกี่ยวกับความร่วมมือของกิจการนี้ด้วย เกร
งกันให้ราษฎรจีนเสียใจไป เพื่อให้เป็นอุปสรรคความก้าวหน้าของชาติไทยและนำ
เงินเข้าประเทศด้วย โดยไม่มีการลงทุนมากมายเช่นอุตสาหกรรมอื่นๆ

วาทะของนายกรัฐมนตรีมาลายู:

มาลายูได้รับการ สถาปนาเป็นเอก

ราชแล้วเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ซึ่ง

ประชาชนชาวเอเชียรู้จักกันดีอยู่แล้วกัน ด้วยว่ามาลายูได้เคยเป็นอาณานิ
คมของอังกฤษมาเกือบ ๑๐๐ ปี และที่เคยเคยตกอยู่ในเงื้อมมือของบริเตนใหญ่
ชาวพื้นเมืองมาลายู ไทยก็มีดี ๕ รัฐ คนอยู่ก็ดูว่าดีมีน่านายกรัฐมนตรีคน
แรกของสหพันธรัฐมาลายูได้กล่าวเปรียบเปรยประชาชาติมาลายูว่า รัฐบาลจะ
พยายามให้ความพอใจแก่ประชาชนพลเมืองเท่าที่สมควรเป็นได้ โดยจะให้
พลเมืองทุกคนได้ มีผลจากระบอบประชาธิปไตยอันแท้จริง รวมรวมมาลา
ยูเป็นชนหลายชาติหลายเผ่า ซึ่งเขาเหล่านั้นคงถือว่ารัฐมาลายูเป็นบ้าน
เกิดมีนอนอันแท้จริงของเขาเห็นไว้ว่าคณะรัฐมนตรีมีเลือกมาลายูเหลือ
๑๓๓ ชื่อสถานเดียวคน และเชื้อสายจีน ๓๓๓ ซึ่งเป็นรัฐมนตรีว่าการคลัง
พาณิชย์และกรรมกร น่าสนใจมาก คนที่หนึ่งได้เลือกคือคณะรัฐมนตรี
ควานัน โกลีได้ตำแหน่งสำคัญคนหนึ่งที่เลือกเลยเป็น จีน ถึง ๓ กระทรวง
เพราะเขาอยู่คนใดไว้ เศรษฐกิจของมาลายูอยู่ในมือคนจีน ถ้ารัฐบาลมา
ลายูแต่จะดำเนินการไม่สำเร็จ ก็เลือกคนจีนแสดงให้เห็นว่า ไม่มีการ
เลือกกรรมการที่จะดีต่อพวกเขาทั้ง ได้เลือกคนที่สามารถและมีความพร้อม
เพื่อบริการให้แก่สหพันธ์มาลายู ซึ่งเป็นกระดูกสันหลังของรัฐบาลด้วย.

คนดูว่าหมิ่นว่า อังกฤษได้รับรองจะช่วยป้องกันมาลายู เมื่อถูก
ศัตรูภายนอกโจมตี และในสัญญาที่มาลายูทำกันอังกฤษก็ไม่มีข้อความที่กล่าว
ถึงการประกันที่จะยกมาลายูเป็นมาลายู มีข้อความสำคัญที่นายรัฐมนตรี
กล่าวก็คือ "จะไม่ยอมให้มีการเมืองเข้ามาสอดส่ายกับเกี่ยวกับชาว
การประจำ ซึ่งข้าราชการประจำเหล่านั้นจะต้องเป็นอิสระ และวางตัว
เป็นกลางเสมอไป" ในเรื่องเช่นสมาชิกของ ชื่อใดนั้น ยังไม่ได้อยู่ใน
ความพิจารณาของรัฐบาลขณะนี้ และถ้าเป็นการพลัดลัดก็อาจจะไว้ก่อน
รมผู้กระทำความผิดจากความคิดอย่างรอบคอบ ทั้งจะไม่ยอมให้มาลายู
เป็นฐานที่ของชาติใดๆ ที่ทำการกระทำความผิด ในเรื่องเช่นมีวิสัยทัศน์รัฐบาลจะ
เปิดโอกาสต่อทุกพื้นที่ให้เข้ามาสำรวจกันก่อนงานไทยไม่ประสงค์จะให้ใคร
ปฏิบัติตามคำแนะนำของรัฐบาลที่จะถือว่าพลเมืองมีวิสัยทัศน์เห็นรัฐบาลเป็นศัตรู
ของเขาและรัฐบาลจะต้องทำการให้รางวัลแก่คนในที่สุดก่อน ถึงขั้นครอบงำ
แรงของเอกราชในอินเดียสิงหาคม พ.ศ.๒๔๐๑ คือหมายความว่าประชาชน
มีวิสัยทัศน์ให้เสรีสันนิบาตใน ๑ ปี ถ้าคนมีวิสัยทัศน์ไม่สามมารถที่จะอยู่อย่าง
ไรก็ตามรัฐบาลจะไม่ทิ้งพรรคการเมืองนี้ แต่เป็นพรรคการเมืองที่ถูกต้องตามกฎ
หมายเลยเป็นจีนเข้า.

ส่วนพิธีรับรองเอกราช ได้ทำกันใหญ่โตมโหฬารตามประเพณี
นิยม แต่สุดท้ายอินบารมีแห่งรัฐไทย ขอบปฏิเสธร่วมในการฉลอง
และให้คนมาลายูมาศึกษาตามหนทาง อ้างเหตุผลว่ามาลายู แต่ความจริง
ตามสุดท้ายนี้เห็นได้ว่ามาลายูยังไม่สุภาพที่จะเป็นเอกราช ผู้ที่ไม่เลือกมาลายู
ก็มีอำนาจมากที่ขยับขยายอยู่ในตัวเองอังกฤษ เพราะสนใจว่าพวกเขาไม่ให้
รับความยุติธรรมเท่าที่อังกฤษปกครอง แต่เมื่อคนดูว่าหมิ่นแต่ปัญหาความส
สยโดยการตั้งรัฐมนตรีที่มีเชื้อจีนและจีนเพียง ๕ คน ก็ทำให้การวิพากษ์
อย่างลง ส่วนพวกจีนซึ่งกลัวว่าจีนจะอพยพไปอยู่ประเทศอังกฤษก็มี เรื่องนี้
กันดังนี้ก็ถือเป็นเรื่องของคนแดนที่หนึ่งไม่ใช่ประเทศอื่นอย่างอื่นถึง ๓๑ สิงหาคม
เพราะโรงเรียนเปิดที่มณฑลตอนบนและที่ภาคกลางจึงมีการเฉลิมฉลอง เมื่อถือ
การชุมนุมคนจีนและจีนเข้าแถวที่โอร่าทและเคารพ เพื่อระลึกถึงคุณ
ความที่ของอังกฤษที่ได้ทำให้การมีเสรีและสันติขึ้นกับ กอปรของชาวมา
ลายู ขณะนี้กำลังอังกฤษและอังกฤษมาลายูแทนที่ ทั่วหน้าของทุกคน
เต็มไปด้วยความภาคภูมิใจพลพวง ซึ่งผู้เขียนเมื่อได้อ่านถึงตอนนี้พลอยคิดนึก
ไปด้วย. ๕

เมื่อเข้าสู่ฤดูฝน ...

ดังไร... **PLANTARIX**
แพนตินท์โรวิช

ตอน ไม่ตก ไม่ลื่น และ
สบาย ไม่กัดขยี้ด ขยี้ดให้เกิดขึ้นง่าย

ได้ผลแน่นอน

จำหน่ายที่ร้าน รันเดอร์ฮาร์ด สามีเอก ถนนพหลโยธิน

อัตราค่าบริการเป็นสมาชิก โต-สปีดาคี หัวว่าชอณาจักร		
๓ เดือน (๑๒ ฉบับ)	๓๗ บาท	
๖ เดือน (๒๔ ฉบับ)	๖๔ บาท	
๑ ปี (๔๘ ฉบับ)	๑๑๔ บาท	
สำหรับพระบรมวงศานุวงศ์ผู้มีบริการพิเศษด้วย หรือสำนักงานของท่าน จังหวัดทั้งทางไปรษณีย์หรือมา ไปรษณีย์อากาศไปรษณีย์พิเศษ		

ยุควิชัยชัย

๑ จดหมายเหตุเมือง

ต่อจากหน้า ๑๒

ประชุมคณะรัฐมนตรี เรื่องนี้แล้ว
ท่านอธิบดียังขังขังอีกมาก ก็ยอม
ส่งความหลังของท่าน และวง
ข้าออกมาให้เห็นประจักษ์ การเปิด
ข้อเสียทั่วไป นี่เป็นการประชุมสภา
ผู้แทนราษฎร ครั้งสำคัญในประวัติ
ศาสตร์เป็นการ แสดงความบริสุทธิ์
ของหรือความระยำ ค่ายของรัฐบาล
เพราะความผิดอันสมบูรณ์ ที่ใช้
ทั้งนี้และอาวุธของเขา ที่ท่านที่แทน
ตัวเขา ในสภาแห่งนี้ แท้กลับไว้รับ
ตรา "ปิตุ-ปิตา" เสียโดยนิจ
นอกจากบุคคลที่มิได้โอกาสเข้าไป ใน
บริเวณเหล่านี้ในสภาแห่งนี้ เช่น
ไม่มีชีวิต

เราเลือกเป็นอย่างไร ก็ก
หมายยึดหลักดังนี้ ท่านต้องเขียน
สิ่งท่าน ก่อนที่จะได้กรมเยื่อปวย
เพราะเราจะต้องเร่ง ให้เจ้าหน้าที่
เข้าช่วยเขาจากนั้น จึงเป็นการ
ที่ยังไม่ผู้ระดมอยู่สักคน

จอมพลแปลกที่รัก! ที่เราจะได
รู้คือเรื่อง "วาจาสิทธิ์" อย่างที่เจ้า
เงี้ยวไว้ข้างหน้าจดหมายฉบับนี้ก่อน
นี้เราทราบว่าท่านได้พยายามที่จะให้ส.ส.
ประเภทของตัว จอมพลคุณ รม
วชิร พลเอกของ กิตติขจร และพลโท
ประกาศ จรุงเกียรติ กลับเข้ารับ
แห่งรัฐมนตรีก่อนตัวออกไปอีก
จากที่นั่นใช้ความพยายามอย่างอื่น ๆ ไม่
อันนี้ผลสำเร็จแล้ว ท่านได้รับผลเป็น
ประการใดบ้าง ก็แล้วท่าน (ในฐานะ
หัวหน้ารัฐบาล) จะยังไม่ยอมพิจารณา
ใบลาขอคนสำคัญ ทั้งสามคนนี้ตาม
เรากล่าวท่าน ก็ยังไม่ได้รับความสนใจ
ตั้งใจเช่นเคย คือหรือยังพินิจหมั่น
ส.ส.ประเภทของ ขันยอชโย เข่น

ยอชโยอันอะไรก็ตาม ก็ไม่สมควร
ที่ให้อยู่คนสำคัญคนสำคัญ โดยยอม
เสียจากตัวไป

การที่ท่านพยายามที่จะบุคคล ทั้ง
สามคนนั้น นึกถึงท่านก็ยอมรับ
แล้วว่าท่านจะรับอยู่คนสำคัญนี้
ไม่รัก และเห็นที่เข้าใจของประชา
ชนทั่วไป และยังคงหาหนทางให้ประชา
ชนไม่เข้าใจเลยก็ คือ มีการสร้าง
สถานการณ์อย่างหนึ่งขึ้น ก็มีการ
ประชุม ๓ กองทัพ ก็กองทัพอากาศ
กองทัพบกและกองทัพบก เพื่อ
เตรียมการป้องกัน เหตุการณ์อย่างใด
อย่างหนึ่ง นึกย้อนหล้าความว่า
บาลหรือความกล้าหาญของนายอิน
นี่ก็ คือเหตุการณ์ที่ท่านประชุมกัน
อะไรก็ตาม และอะไรก็ตามที่
นำตัวไปในขณะ ที่กองทัพบกกำลัง
พลกัไว้รัฐบาลอยู่เช่นนี้

จดหมายฉบับนี้ เราขอ
ขอให้อย่างน้อยน้อย หัวว่า
ท่านคงไม่รักไป โปรดรอเราอีก ๑
วันข้างหน้า.

"ประชาชน"

๒ คดีผิด

ต่อจากหน้า ๑๒

นครศรีธรรมราชไม่ยอมถอนคืนนั้น
ชาวของเขายังคงเปรียบเข้าให้กระ
คงอย่างเดิมไว้ คิดตามทางของเข้า
ด้วยหมื่นตัวอีกทีหนึ่ง ฝ่ายแดงจึงคอย
คอยนั่งมองไปสนัดสนับไว้ คุกมุน
ทั้งทั้งเป็นมวนตัวสองครั้งจึงแก้ แต่
ท่านจะปลุกใจออกจิตใจ พระเคพระ
คุณนิก"

นี่แหละคือเรื่องของการ "ค
ผิด" แล้วคุณจะให้หมิ่นท้ายใจเพ
ชกษาชวีและเมฆกตุงช้างเข้าหน้า
คนนั้น ผลก็คือไม่ถูก ไม่รู้
เป็นยังใจ ก็ใจไม่ไปจากอยู่ทุก

มะเวกราชกานีน ทิวสวนกลุใน
หรือว่าไกลออกไปสายลมแสงแดดที่
สนิทในมือ

อีกว่าหนึ่ง มันน่าขึ้นกว่าเขา
พวกนี้ ๆ ใจก็จะแค้น คนเดียว
อีก เรื่องนั้นเป็นขงใจระบอบ

"จอมพล ป. พิบูลสงคราม เ
เคียงเข้าทำงานอยู่ระยะเดียว ออกไป
ถึงตามนี้ เมื่อคราวไปพักที่วังของ
ท่าน เคนกาไปร่วมประชุมหน้า
คณะ ในฐานะประธานสหพันธ์สมา
สหประชาชาติแห่งโลก ซึ่งมีการ
ประชุมครั้งที่ ๑๒ ณ กรุงนิวา ใน
กลางผู้ไปส่งอันครั้ง ตลอดจนผู้
ชาวหนังสือพิมพ์ คราวนี้จอมพล ป.ไม่
ได้รู้พินิจกันอยู่เพียงคนเดียว แดก
ไว้แบบอก พลาใช้มีปลายแหลม
แทงอกสีข้างของเจ้าชอง ออกเ
หัวใจด้านซ้าย นายเพงเย็น แด
ล้มลงไปขาดใจตายทันที เหตุเกิดที่
กลางบนถนนใน จังหวัดธนบุรี

เรื่องนี้เป็นอุกฤษณ์ ยังแ
ควบ ฝ่าเอาเข้าหน้าตายที่ฝั่งนมา

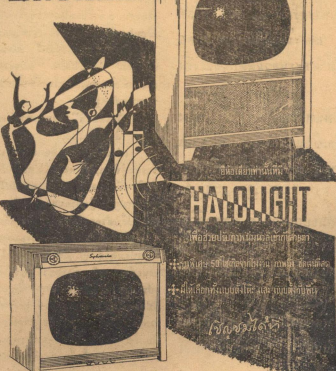
ต่อเจ้าข้า ผู้มีเขาเรลจากก
เลยกว่ากันใหญ่ ผมก็ให้ดูอ่า
แปดพันพันคนก็อยู่ในใจ มีอย่าง
ที่เห็นผัดกเมียบในเขย ใจคนคว
มีปลายแหลมขึ้นมาแทงหัวเจ้า
ให้ ผลก็คือเพชกระโศกตกเข้า
ให้มันตายเสียแล้วรักอกไป

นั่นแหละครับ ยังมีข่าวสำคัญ
ซึ่งไม่ทราบว่า ท่านเลวก็ถูกกว่า
เมื่อเกิดเสียอีก

"ที่ประชุมได้กำหนดด้วยบุคคล
ฝ่ายค้านแล้วดังนี้คือ ๑. เกี่ยวกับ
มหาไทยพิพล ค.อ. เจ้า รัชยาน
นายอิน จันทรุม, นายเทียน นพ
เป็นตำรวจ ส่วนหลวงเขาคี
ความ, นายสนานที่ สายสว่างเป็น
คณบดี แต่สนใจที่กล่าวนามแล้ว
ทั้งหมด ล้วนมีสมัครพรรคพวก
มีอาวุธที่ทันสมัยและส่วนมาก
ก็หาได้ยืนหยัดต่อสู้กับเจ้าหน้า
อย่างสมศักดิ์ศรีไม่ นอกจาก
คณาเขตเหล่านี้นอกจากนี้ไป
กับเชื้อเรขานุใจ ๕ นับเป็นอย่างไร"

เสียงที่โหวกเหิน

สีลาเหีย

บริษัท สยามอิเล็กทรอนิกส์ (อินปอร์ต) จำกัด
ถนนวิภาวดี (ฝั่งถนนวิภาวดี) โทรศัทพ์ ๒๔๓๖-๗ กรุงเทพมหานคร

१८८

ហុកវ៉ង់ជ័ងហ័រ

□ การเมืองเรื่องชีวิต

ต่อจากหน้า ๑๓

ท่านยังเรียนต่อกับท่าน อึ้งเซินนั้น
แต่มาอีก ๑ ลูกก็ ถึงแก่กรรมอีกมีอริ
ยากในการเกาะยึดตนเองให้แน่น ก็
ยังมีอกอยากเตือน ๆ ไว้สักหน่อยว่า
เรื่องใหญ่โตนั้น มันก็วิ่งจากเรื่อง
เล็กก่อนทั้งนั้น ไฟไหม้เผาผลาญ
บ้านช่อง เป็นอื้อเป็นพันหลังคา
เรือนนั้น มันก็เกิดจากไม้ค้ำกัน
เฉี่ยวเท่านั้น ▲

พิมพ์ใจ

□ คนไว้ฆ่า

ต่อจากหน้า ๑๓

พักที่หัตถ์คืนหนึ่งรุ่งขึ้นเดินทางไปประ
พยอม แล้วโทรเลขในนามของคณะชา
มาช่วยธนาคาร เพื่อถกผลประโยชน์ที่ดิน
เขาจะไปออกทั้งไว้ ณ ที่แห่งหนึ่งแล้ว
ขึ้นรถไฟใกล้กรุงเทพฯ รุ่งขึ้นก็ไป
ทำงานเหมือนอย่างปรกติและไม่มีใคร
ทราบเรื่อง”

“ตกตอนย่าบ ลินคามาทากิน
พร้อมด้วยนามบัตรของคุณวันชัยให้ทา
งานให้ทำ ถิ่นนี้กรูได้กินที่ว่างเป็น
คนเกี่ยวกับคุณชาวลินตกกระหว่างทาง

และให้ห็นข้อถกจากบ้าน เมื่อคุณแวนไป
ที่นั่นหลังนั้น ก็ค้นเจอสวยตามประวัติ
และเรื่องที่ไม่พ้องกับคุณวินซ์ ก็อย่าง
ไร เขาก็เล่าให้ฉันฟังอย่างละเอียด
“แล้วไงต่อไป” วิกซึก.

“กิดนีกัให้งานเขาทำ ระหว่าง
นั้นปลดออกกระสุนปืนทั้งหกปลดออกทั้งอยู่
กัมกิดนั และกิดนัในขณะนั้นรู้สึกซึ้ง
น้ำตาน้ำล้นคามาก ทักเรื่องวันถวายให้
แก่คุณวันชัย”

“คุณหมายความว่าอย่างไร?”

“คุณหมายความว่า วัยรุ่นรักกัน
ฉันเลยโดนบิดาตีพิมพ์ว่าผิดกาชา
ก็เลยเขียนคู่มือขี้อยู่แก่ใจแล้วรักกัน
กับเพื่อนรักๆ กันจนกระทั่งเกิดความรัก
สัมพันธ์กัน ก็ฉันก็เอาให้พวกเขายังไง
เลยเปลี่ยนจากหนังสือรักน้อยน้อย
พันธ์เป็นแนว พงศาวดารไป ก็ฉันจึงมา
ทำคุณก็ตั้งงานว่าจ้างฉันไปแสดงกัน
คา ก็ฉันรัก...เพื่อจะให้ไปให้พวก
ขี้อยู่กับเขาไปกับวัยรุ่นซึ่งก็จริง
น้อยตีพิมพ์กันนั้น มีคู่มือรักน้อย
ล้านล้านจากรายชื่อย่อและนักแต่งหนังสือ
กัน” หญิงวัยกลางคนพูดจนหายใจ

“แล้วใจอีก” วิถีชีวิตอย่างสนใจ
ทศก.

“แต่ความเจริญเติบโตไปโดยเครื่องมือกล
ในวิชาชีพ เช่น การพิมพ์หนังสือด้วยเครื่องกล
เป็นต้นอาจหมายถึงการที่ศิลปกรรมเป็นเครื่องมือใช้
เป็นเครื่องกลกับคุณน้าที่กล่าวถึงการงานบ้านบ้าน
ตามโบราณประเพณี หรืออาจจะหมายถึงการนำศิลป
กับคุณน้ามาใช้ได้ เวลาคนในสังคมภาคใต้จะ
บอกถึงการใช้ศิลปะในการงานบ้านบ้านของเหล่านัก
คนสมัยใหม่ได้ (ศิลปะของการทำ) ให้จากกล
และของใหม่เป็นสิ่งที่สำคัญที่จะวางรูปแบบการ
การออกแบบตามศิลปะที่เป็นที่นิยม ๑. คุณน้าปลูก
ปลาค้างคาวและปลาตะเพียนเป็นจำนวนมากที่
บ้านเขาชะเมา

“ความดีของคุณดีมาก...” วิตต์หัวเราะ
เบาๆ “เมื่อคุณออกจากสำนักงานของผมแล้ว
ไปไหน”

“คดีนี้ยังเป็นห่วงเรื่องปมการก่อกวนประชาชนอยู่
ไม่รู้ว่าทำอะไรอย่างไรดี เพราะหากเกิดการขึ้นขึ้น
อย่างปัจจุบันทันด่วน คดีนี้คงไม่พ้นไปจากความ
สงสัยเป็นแน่” อย่างไรก็ตามสันติความเป็นเป้าหมาย
ที่คดีนี้จะเน้นงานอยู่แม้จะถึงคดีสินใจไปยังโรงแรม
อรุณฯ “คดีไปหาสันติ”

“คุณนี่มีเงินค่าหัว ก็จะไปขายตามหาหัว
ไปไว้ก่อน”
“แค่”
“แล้วหัวไปอยู่ตรงไหนพี่เขาที่โรงแรมล่ะ”
“คืนนี้ไปอยู่ที่การพบหัวเขาเอง คดีนี้ไป
อ้างหัวกับคดีอื่นไปรวมแล้ว พี่จะบอกว่าคุณคิดจะ
ไปไว้ที่กรมคดีก่อนไหมเอ็ง เจ้าข้าก็บอกเขาไป
โดยดี นี่เป็นคดีนี้ไปไม่แล้ว นี่อยู่กับคุณก็วิ่งออก
ปลอดกระหนาบไปไว้ที่โรงแรมไปเสียเองก็แล้ว”
“ต้องถามมีเงินค่าหัวไหม” วิเศษก็เล่าไป
“ก็ถามเขาเลย เขาเองปลอดกระหนาบนี้ไปไว้ที่
ไหนก็บอกเขาตามความจริง...”

“นี่หรือละ คดีนี้ไปทราบหรือล่ะ”
ห่านพูดเสียงแผ่วเบา.

“อ้ออ้อ” วิเศษรีบตอบมาว่า “อ้อ
ตามข่าวที่ได้รู้ ค่ะนี่แหละ”

การพิจารณาของศาลใน

วันต่อมา วิศว์ได้รับการปรับมือ
อย่างอึ้งฉิ่ง ที่เขาสามารถ คลัดถาย
ปัญหาที่อัยการหมายมั่นปั้นมือ จะ
เดินงานเขา จนกระทั่งออกมาได้
และจำเลยพ้นผิดไป.

“เพราะอะไรเจดีย์กันไต่กันนอก
และกันไต่กันในเอง” วัฏภาพ
เทม่อน.

“ความละเอียดเป็นเครื่องมือที่จะ
นำเราไปสู่ชัยชนะ” จิตต์คอยเขา ๆ
“ผมสงสัยทั้งสามคนแล้วทำไมตำรวจ
จึงไม่สนใจว่ากระชกหน้าต่างบ้าน โทน
นออกแล้วใน เมื่อเขาไม่สนใจ ผมจึง
สะดวกมาก”

“แกมันฉลาดเกินมนุษย์ไปเสีย
แล้ว” ก็พยักหน้าหัวเราะๆ

“เปล่า ยังมีคนฉลาดกว่าคนอื่น”
“ใคร”

“เลขานุการของผมไงล่ะ” วิคต์
บอกขง

“อะไรกันคะ” วัลภาทำหน้าสง
สัย “ดิฉันไม่ได้ช่วยอะไรคุณเลยนะ”

“ทำไมไม่ช่วย ถ้าคุณไม่ไหวดี
คุณทำอะไรได้ เจริญไหมไปสอนสอน

โทรศัพท์ไปบอกว่า เช็คใบนั้นไม่เกิ
ดแล้ว ผมไปดูลังติดตรงทางใบเข้า

หาปลอมแซ่ก แล้วก็ไม่มีโอกาสดู
แก้คันด้วย ควันขี้จะดังติด

ตระวางเช่นเดียวกัน” วิตักกอดใจให้
วิลภาเข้ามาแนบตัวอย่างรักใคร่. ▲

รู้ตัวแลกเงิน เพื่อเดินทาง

សំបុត្រ . ឯកសារ

ติดต่อกันได้ทั้ง ธนการของมหาลาภราชเจ้าแห่งนคร

ค.อ. ก.พ. ๑๕

ซึ่งเหตุการณ์ภาลงเหนืออำนาจ น.บ.ย
โอดก็ถึงทหารสาม-สี่กรมใหม่เข้า
ยกรูปเหมือนอย่างใหม่ ปักธง.

[illegible]

อันจะมาจากกำลังทหารของฝ่ายรัฐบาลคือ. จึง
ที่เคียวเวลาเมื่อทหารฝ่ายรัฐบาล กำลังถูกคนจะ
จับพวกที่ลี้ภัยซึ่งมีใจจากชนปักษ์ทั้ง ของรัฐ
ที่คุมที่พันลือเป็นเจ้าเป็นใหญ่. ปฏิวัติ
ของราษฎรเป็นผลต่อที่คนพวกนี้ไปมาก
เห็นบ้างแล้วจากพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนสองประการคือ
การที่ตำรวจได้แก่ฝ่ายนั้นออกตรวจหา พวกที่ส
ลิดซึ่งอย่างมากมาย และการที่กรมการเมือง
เป็นฝ่ายนำออกพวกนี้เข้าพวกนี้เข้าพวกนี้อ้างอา
นาเป็นอาชญากรรมเมื่อๆ ฝ่ายนาชืออีกดี นาค

รัฐสภาไทย ได้ระดมเอกอัครราชทูตจาก 137 หน่วยงานเข้ามาในพรรคเพื่อชาติ ออกแถลงการณ์ประกาศให้รัฐไทยเป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ประกาศว่า จะดำเนินยุทธศาสตร์สามเสา คือ เสรีภาพ เศรษฐกิจก้าวหน้า และความสงบเรียบร้อย สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด ได้ยื่นข้อเรียกร้องให้หยุดงาน โดยพร้อมที่จะเดินขบวน เมื่อวันจันทร์และอังคารที่ 9 พฤษภาคมนี้ โดยได้ประกาศเป็นมติในที่ประชุมทั้งวัน พยายามผลักดันขบวนการหยุดงานครั้งนี้ให้บรรลุผลให้ได้มากที่สุด

สถานการณ์ : ใต้ความมืด
 เครือข่ายขึ้น กรรมกรทางโรงงานต่าง
 ทำอาหารเคี้ยว ได้ส่วนหนึ่งอยู่
 พี่สิด : พี่สิดอยู่ชุกชุกขึ้นไว้นาน
 ที่ทำงานโรงงาน เช่นคนโคกกัน
 เครื่องกลึง ช่างกลึงเครื่องทอดน้ำ โกล
 นาม หรือหมั่นน้ำ ในกองกาพื้นผิว
 ขึ้นเล็กน้อย แลกรรมสุมขึ้นชุกชุกไว้
 เช่นกัน กรรมกรมีโยนหาขึ้นขึ้น
 พี่สิด : พี่สิดอยู่ชุกชุกขึ้นไว้นาน
 ที่ทำงานเครื่องกลึง ช่างกลึงเครื่องทอดน้ำ โกล

และนั่นแหละ แล้วก็นั่นแหละให้ตกลงไป
บนตลิ่งโรงงานข้าง ยนต์สีกาข้างฟอง
เขาทำเขื่อนกันตลิ่งของโรงงาน ให้
กลายเป็นอ้อมหัวหรือสะพานห้วยระเน
และทำคอกวัวแดงอีก้า ทำตาม
โรงงาน พวกกรรมกรบริษัทมักเป็น
หมู่ ๆ มีคารักที่เข้างัดกันเป็นกอง
ร้อย เป็นหมวกและเย็นหมี่ ชูขึ้นหัว
พันๆ คัดระหว่งปลอกแขนแดง ออกคำ
สั่งให้กองรถออกกลางกระดาน เมื่อ
กองรถผ่านไปแล้ว พวกกรรมกรก็
พ่นหมอกควันทิ้งลงน้ำ ฟากนี้ ก็เลย
กำแพงไปอย่างเสียงขุ่นหม่า โสยทั้ง
บุตศาสดาโน้มน้อง กรรมกรก็คอย
การรถบูตตัว แห่งการขุดกลางถนน
ให้ทั้งนี้ไหลจากที่ต่งๆ มาจนมุม
แล้วนักก็ทำงานกันอยู่แต่การขุด
สลาคนางาน กันเพ่งพิศทุกที่

กำเนิด ต่อมาโหมกัณฑ์พิสดารก็
 พิมพ์ตามฉบับ ตามที่ทำการของส
 ภา พจนานุกรมก็เอาฉบับกลาไปเป็น
 ครั้งก็ทรงกล่าวถึง ๆ เช่นทรงทางเข
 นอก ทรงพิชัยชัย และตาม
 แยกกัน ตลอดจนหนังสือต่าง ๆ
 ลุกละเมิดมือ โยธองวิธานทั้งต่าง ๆ
 ภัย แต่เลือกที่จะใช้คนใกล้ ๆ หน
 ดังเพื่อระบอบขึ้นขึ้นชื่อว่าไว้เวรพ
 ทัณฑ์ มาสมัยพันทั้งงานจักรก็
 ปดจนจบพระพจนาน ปดโยธอง
 ทุ และขึ้นพระแปลว่า โยธองวิ
 สดงามอีกได้ ความนี้ขึ้น มีการเอ
 รอดักไปขอความตามไว้ เพื่อยัง
 มีให้พวกพิสดารทั้งกำลังหนุน หาก
 เมืองทั้งไปยงค์เมืองพิชัยได้ ความ
 วัชระกันนี้ พระพรหมนาพจนานูป
 ฤทธิยธรรม และพระพรหมพจนานูป

ໄທ-ສັປຕາທໍ

SHEAFFER'S
Skrip
WRITING FLUID

น้ำหมึกเซฟเฟออร์ **สคริป** ดีที่สุด สำหรับปากกาทุกชนิด!

มีจำหน่ายทั้งชนิดในกล่อง
จาง และชนิดล้างออกได้

ไม่

- จับตัว
- ทำให้ปากกตัน
- กัดปากให้กร่อน

หมึกไหลทันที แท้เร็ว
ไหลสม่ำเสมอ!

บอว์เนีย
กนกนิรม - กนกนิรม

ผู้แทนจำหน่ายแต่ญ เดียว และแผนกบริการ เซฟเฟออร์

ഭൂമി

แทนไป โดยไม่คำนึงถึงความยุติธรรมและ ความศักดิ์สิทธิ์ ของพระราชกำหนดกฎหมาย ซึ่งจะเห็นได้โดยเด่นชัด ศักดิ์ศรี นามยศย์ นั้ก มาจะยั้งคิด ถูกละเมิดอย่างร้ายแรง เพราะฉะนั้น ทนายอัยการกระทรวงมหาดไทย "ถูกถอด" จากกระ สุนนั้นแล้วจึงวางตัวกลับเข้ามาเป็นกลาง ขณะนั้น ๒๐ นายอัยการไปหา "อัครราชทูต" ที่หน้าวัง ของมหาอำมาตย์เทศาภิบาล กงสีศักดิ์ชัย โกรฯ ว่าไว้ว่า หลายนายอัยการต้องไปอยู่ สมณภพพระพรต พวกราชเจ้าที่ขึ้นรับเข้าหาหรือและสลับชั้น ส่วน คนที่หล่นชั้นนี้เองของกอง "บั้ง" ระหว่าง "สี" กับคนเถรใหญ่เป็นเหตุให้เขาหนีที่ มร.ก. ถูกถอด หล่นหลายที่ ถึงสถานที่ซึ่งอยู่ในเมืองขึ้นนั้นแทบทุก แห่งหมด เพราะได้รับการพิจารณาโดยมากโดย คณะรัฐมนตรี—ตามแต่ความถูกต้องแล้ว—ให้ ย้ายออกจากราชการ แล้วไปอยู่ในกองการที่เล็ก หรือที่ราชการอื่นบ้าง แต่ยังไม่ถึง—เป็นความ เกลียดของ "อัครราชทูต" ที่ไม่มีการไป "อิทธิพล" บิดเบือนรูปคดี-กองการขึ้นเป็นกองการส่วนราชการ กรมหลวงเสนาบดีกองการที่กองทหารจากไทยหนีที่ อัน ว่าจะได้รับไปให้ ว่าวกเป็นอันเสียโอกาสต่อผู้ แทน กองทหาร

การช่วยเหลือ ลูกหลานสาวก และยิวารักต่างว่าเป็นเหตุให้มรดกสา สมและลูกหลานหลานเธอ ของผู้ซึ่ง ใหญ่แห่งหลาย คำว่าไปปากกันเข้า มา และรักใคร่ผูกพันซึ่งมีหลายอย่าง บ้าง ราษฎรเป็นพวกไทย เขาอาจจะมา รั้วที่ช่วยช่วยประชาชน คนเกิดคนเกิด อย่างไม่ยากยาก, ทั้งเป็นเหตุให้สวัก ภาษของประเทศชาติสูงส่งขึ้นไป บ้าง เมืองเมืองหนึ่งก็ไม่มีข้อขัดแย้ง ประชา ชนทุกชนทุกพวกมีว่าพวกตนเองประ สัพเพทการที่จะกระทำเอาได้ และทั้ง ประการนี้ยังถูกกันแต่เกลียดกันและสลับ แสงแห่งๆ ทำร้ายกันผู้ซึ่งใหญ่ ผู้ซึ่ง การไปใช้อำนาจกันขึ้น

ความรั้วกันทางหนึ่ง ที่สำคัญยิ่ง ของรัฐมนิกรงานในคณะรัฐบาลชุดนี้ ก็คือการช่วยกันโดยแสงความว่า วยอย่างสูงที่สุด และอย่างเท่ากัน ทั้งรักใคร่กันทุก, การค้าขึ้นเดือน มอพื้น ใช้เครื่องเงินบรรจุ และลำ เลียงโดยคนชาวไท, วยกัน จาก เมืองมณฑลกรุงเทพ แล้วลำเลียงไป

ต่างประเทศ เกือบแล้วให้เวลา ใคร เล่าจะกล่าวถึงเรื่องนี้เข้าไว้ซึ่งในเมื่อ มี "อิทธิพล" ใหญ่ในวัยของคุมมาพัวจ ทรัพย์สิน "อิทธิพล"

การวัดกันทั่วทั้งอันที่ต่างประเทศ การยักยอก "โค้วต้า" สักน้าที่กล้ง หมายชนกต่าง ๆ แก้วเขียวไว้ ในคำมื่อ การยักยอกทางราชการ ที่ขึ้นเป็นแก กการของรัฐบาลไปประเทศไปโล่งทาง วยบริบทที่ถือครองของกอง และเฉพาะ และ "อิทธิพล" ในการค้าต่าง ๆ งามา พุดการแทนที่ต่าง สร้างความร้าว วยอย่างพาดพิงได้แก่รัฐมนตรี "แกะ ตี" และรวมความเกี่ยวข้องของชาวเค วยกับที่ใด ที่สร้างความเป็นคดีหลาย ในแต่ที่ผู้ซึ่งใหญ่ในยุคลูกวิ—สร้าง ความเกี่ยวข้องกันความจากแดนที่ให้แก่ ประชาชนทั่วประเทศ ทุกคนก็เห็น— ทุกคนก็—แต่ไม่มีใคร "พูดออก" คงได้แก่ กองทหาร

ฝน ๒๐ คนที่แม่สาย โกรเชื้อ บังวันนั้นเป็นฝนที่กระหน่ำไป ๆ ฆ นมรอไว้ให้รอการจับ.

หัตถ์ ๒๐ คนด้วยตัวเลื่องมาโดย เกรือขึ้น ๆ เ.ธ. ตี. มาลงตอนเมือง แล้วมีตัวจากรไปจนจนไปไปโดยเร็ว โกรเข้าเขื่อนนั้นเป็นกับรบรบจน เชน แก้วที่ ๆ ฆนั้นคืออันหนึ่งและข้ออื่น ๆ

วงการการ "อิทธิพล" ของผู้ซึ่ง ใหญ่ในวงการรัฐบาลนี้ที่กล่าวกันอยู่คน ในวงผู้ซึ่งใหญ่จากรัฐมนตรีคน ๒-๓ คนที่ว่ามีได้ มีได้แก่วัยกว่าชาวออก ไปในหมู่สมุน หรือลูกน้องของพวก น ายกผู้ซึ่งเข่นวงการนี้เห็นแก่เงินเป็นอัน งามพันกว่าหลายคนก็เห็นด้วยน้อย หนึ่งที่ ให้เป็นผู้ควบคุมผู้ซึ่งแล้วแล้ว เลี้ยงจากเมืองมณฑลกรุงเทพ เมื่อทำ หน้าที่ขึ้นมีให้ "เจ้านาย" ผู้ซึ่งใหญ่ แล้วก็เที่ยวลัดเลาะ (นายพดด้วง) ที่หลาย คนขึ้นเป็นเด็กของพวกตัว อย่ง แล้วโค้วเล่าเล่าแล้วโค้วมาเพราะ ว่าผู้ซึ่งหนึ่งคน งามที่ถ้าไว้ว่านาย ด้วงพดด้วงนั้นเป็นผู้ "ของ" ของเจ้า นาย" ผู้ซึ่งใหญ่เมื่อเข่นกับแล้ว "ของ"

ที่ชนลงแล้วก็เห็น "โค้ว" โกรเข้าผู้ซึ่งเข้า "ของ" ของเจ้านายหรือของผู้อื่น อย่งขึ้นขึ้นขึ้นที่หน้าถูกเอาไปไว้กับักเค็ง ออกจากราชการเท่านั้นเอง. ภายหลังการจับได้มีการจับขึ้น เลื่อนกันบ้างก็รักมี เข่นแล้ว— เข่นแล้ว และโค้วทำเป็นงานคึกคักอัน เรือหมายเป็นงานมอแล้ว โกรไม่ เคยปรากฏว่าไม่มีการจับกุมคนเลย.

และบรรพการพิจารณาด้วยคน ขวนการ รมณ์เป็นอันเลือกกันเอง ที่ต่อมาได้รับมอบให้ ให้เป็นผู้ซึ่ง "พ่อกลต่อน" "กองพลพว" และไปให้" ขึ้น เพื่อการคณะเลือกที่เมื่อ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๐๐ เพราะจำต้องวางตัวแล้ว มีใจจะวางตัวในตำแหน่งที่ขาดเสียและ และ เหตุที่จริงว่าในหมู่สมุน มีพรรคการเมืองขึ้น เลื่อนขึ้นเป็นลูกพี่ "ลูกพี่" ไปรวมกันเป็น พวกหนึ่งแล้วแต่กันหลาย พวกก็เกิดขึ้น หมายเป็นไปในอันที่จะขึ้นการกองคนต่อไปใน ภายหลังจึงมีนักเลง อนึ่งถ้าเมื่อถึงฤดูจะ ทุบลสมพวคนก็ขึ้นมากพวคนหนึ่งก็ หรือก็เห็น ักมี "โค้ว" ขึ้นเป็นใจ หรือจากในเวลานี้ก็ขึ้น หนึ่งทั้งนี้

การให้จับและจับหาเป็น "ลูกพี่" ขน ขึ้นขึ้น เป็นอันที่เห็นและจับได้ผลก็ที่สุด คับเป็นเพราะ "โค้ว" จึงใช้ว่าเพราะกัน "มีงาน" แลเอา ตัวให้เพราะ "อัครราชทูต" ว่าจะวางตัวในตำแหน่งที่ขาดเสียและ และ เหตุที่จริงว่าในหมู่สมุน มีพรรคการเมืองขึ้น เลื่อนขึ้นเป็นลูกพี่ "ลูกพี่" ไปรวมกันเป็น พวกหนึ่งแล้วแต่กันหลาย พวกก็เกิดขึ้น หมายเป็นไปในอันที่จะขึ้นการกองคนต่อไปใน ภายหลังจึงมีนักเลง อนึ่งถ้าเมื่อถึงฤดูจะ ทุบลสมพวคนก็ขึ้นมากพวคนหนึ่งก็ หรือก็เห็น ักมี "โค้ว" ขึ้นเป็นใจ หรือจากในเวลานี้ก็ขึ้น หนึ่งทั้งนี้

สรุปแล้วเป็นอันว่าการค้ำอิทธิ พลการค้ำของเถื่อน ออกโดยความว่า วย ฤทธการค้ำพวกวิในการเลือก ด้ว่าเพื่อประโยชน์แก่ราชการการเมือง ก อยู่ไม่ถ่มมือของผู้อยู่ใหญ่—นายด้วงว ผู้ซึ่งเก่งกล้าด้วยวัย และเพราะกาสมุน วยวิว่านักเลงและนักพาดพิงกัน เขาทำ งานโดยชอบกับเข่น และออกโดย ใค่นสละประโยชน์อยู่ในกลุ่มของชาวไทย เฉพาะ ประชาชนพลเมืองผู้ซึ่งรักชาติ มีส่วนเกี่ยวข้องกัน ไม่ไว้ความกัอัน วยเพื่อตนเองมีประโยชน์แก่ใคร ๆ ในสาย ภาชนะพดด้วง ทำผู้ซึ่งใหญ่หนึ่งว่า นั้ เลงอนชพด มีประโยชน์แก่ตัวประชาชน ชนผู้ซึ่งรักเลือก กันนั้นจึงมีการ กล่าวไว้ว่า "นักเลงผู้ซึ่งักตัวของเป็น หนึ่ง" ▲

ไทย-สัปดาห

โค้วคืบหน้ามีคำ "อะไรที่งานองนี้" จาก ปลายคางของพดด้วงทำผู้ซึ่งใหญ่คนหนึ่ง. สิ่งที่น่าคิดความหนึ่ง เข่นเห็น พหุวิอย่างสุดประมาณ ของประชาชน ฝูหาเข้ากันเข้าโดยสุวิภคที่หลายโทษ วยไว้ด้วยความรัก ไม่ไว้ด้วยความเห็น จรวม ลูกชวักและลูกปล้นสิทธิ ถูก ปลดปล่อยจนทำให้ความระบอบประ อยิบไทย และโทษระบอบนี้เห็นกับ วยประเทศ เข่นชพดด้วงไม่พอใจ ฆ ทั้ง ๆ ที่เขาขึ้นมีความประเทมิเห็น ว่า การจะคงแต่ให้ความร่วมเป็นอันสูงแก่ ราษฎร แล้วทำกันอยู่โดยที่กล่าวแล้ว กลยไป "ไอ" และอย่งจนจนขึ้นขึ้น ว่าเป็นแต่เงินพดด้วงไปขึ้น.

น้า! คนใดที่ถูก "บั้ง" ให้ตาย หนึ่งเป็น แคนชวักกับได้มีความกบอง เชิดชวัก โค้วกรโดยอย่งอันหนึ่งพัน มีความเป็นอยู่อย่างสุขสมรูป—เอา! โลก บ้างก็บั้งบั้งไรขึ้นแล้ว.

ด้วยเหตุที่กล่าวนี้ ประชาชน จึงสถาปนาให้พระสัปดาห เกลียดตรง รัฐมนิกรผู้ทรงค้ำประชาชนเสียง สถาปนา เรงแต่คิดและตั้งขนทุกที.

ความเลื่อมเลื่อมของรัฐบาลนี้ว่า ฆ และชนทางที่ควรแต่ไปในวงรัฐมนิกรว่าราชการภายใน ของพลตฤณ ษณระวิค ให้ระบวมลงจนค้ำหัวหน้า คณะรัฐบาลแล้ว ก็แก่กรัประกาศ ธิราชแห่งผู้คนในเมื่อคืบหน้ามากคน นี้ และให้เสนเกิดในไทยมาครั้งแล้ว แต่หัวหน้าคณะรัฐบาล พหุวิทำการ แต่ใช้อย่างใดมี มีหน้าชวักมี "เล้า" กระเทการเมือง" เกิดขึ้นอีกหลายอย่าง การโดยกลยค้ำประชาชน ยังกั เงินกับไปไม่ถูกยั้ง ฆาอมพลตฤณ ษณระวิคกล่าวหาให้ จึงไปขึ้นภา ษณมอเมืองที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๔๐๐.

ความบ่บับค้ำรัฐบาลนี้และหัว หนึ่งคนรัฐบาลคืบหน้า บัระชน ภาคนั้น เป็นรัฐบาลผู้ใดคือไปอีก หนึ่ง? ▲

460

七七

65

เสริมสร้างสมรรถภาพบุรุษเพศ !

ด้วย

ยาบรุต พอร์ตัส

บำบัดอาการ ผอมแห้งแรงน้อย
 ฝึกฝนได้ นอนไม่หลับ ปวดหลัง
 ปวดเอว กำลังอ่อนแอเสียโอกาส

สสส

บริษัท **ฟูโรดส์ จำกัด** ผู้แทนจำหน่าย
 เลขที่ ๗๕ ถนนเจริญกรุง บางรัก พระนคร โทร 32824
 คู.ป. ๘๙. 694

โท-ปิตักห์ โศกอนวิภัตกรมหาพิณท์จักกั (เจ้าของ) นาเชนทร เจมโฮอิน ผู้ล้าวยกชกร มาตมุกุ อติพิลลั บรมพาลิกรร และผู้พิณท์ไพณณา
มอกรอ เจริงกร มาตมมุกุ วัฒนโกกร มาตมมุกุ สอพิณท์ มาตมมุกุ สุวณณิ ปะระโกกรบรม-ชาโค
ล้ายังมาและพิณท์ บรมโพชนาตมพิณท์ จักกั *cccc* ตมพพิณท์จักกั โกรตพิณท์ *cccccccccccc*